The Journal of
THE TANJORE SARASVATI MAHAL LIBRARY

EDITED BY
S. GOPALAN, B. A., B. L.,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

Vol. XVI **No. 3**

PUBLISHED WITH THE PERMISSION OF
THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE LIBRARY.

A. C. 1962. Śaka 1884.

Annual Subscription Rs. 4.

The following back numbers of the Journal of The Tanjore Sarasvati Mahal Library, are available for sale :—

Vol.	VIII.	Parts I, II & III.	Price Rs.	2/-
,,	IX.	,,	...	2/-
,,	X.	,,	...	4/-
,,	XI.	,,	...	4/-
,,	XII.	,,	...	4/-
,,	XIII.	,,	...	4/-
,,	XIV.	,,	...	4/-
,,	XV.	,,	...	4/-

(Postage Extra)

As only a very few copies are available, book your orders early.

Copies can be had of :—

The Honorary Secretary,

T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

(Madras State)

The Journal of
THE TANJORE SARASVATI MAHAL LIBRARY

EDITED BY

S. GOPALAN, B. A., B. L.,

Honorary Secretary,

T. M. S. S. M. Library, Tanjore.

Vol. XVI No. 3

PUBLISHED WITH THE PERMISSION OF
THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF THE LIBRARY.

A. C. 1962. Śaka 1884.

Annual Subscription Rs. 4.

CONTENTS

No.		Pages.
1.	Editorial	
2.	மோடிப் பலகணி—2. கப்பல் செய்தி —வித்துவான் திரு. வீ. சொக்கலிங்கம்.	1—16
3.	मीमांसाशास्त्रगुच्छः—पूर्वमीमांसाधिकरणसंक्षेपः — Sri N. S. Devanāthāchāriar.	9—16
4.	निघण्टुसमुच्चयः — Sri P. V. Varadarāja Śarma, M. A.	53—60
5.	मुद्राराक्षस नाटक (सार) प्रतापसिंह राजा विरचित — Sri S Gaṇapathi Rao.	29—36
6.	பச்சிலையும் பசும்பொன்னும் —Sri N. V. Venkatasubramanya Sāstri.	1—16
7.	वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी-भट्टोजीदीक्षितकृता An Analysis in English by late Sri P. V. Nāganātha Sāstri (continued from Vol. XVI. No. 2.) —Sri N. S. Dēvanāthāchāriar	207—214
8.	आपस्तम्बस्मार्तप्रयोगः —Sri S. Sundarēśa Śāstri and Sri V. Sundara Śarma	49—56
9.	தஞ்சை வெள்ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சி (முன்னுரை முதலியவைகளுடன்) —வித்துவான் திரு. வீ. சொக்கலிங்கம்.	4+8=12
10.	Minor works of Sri Vēṅkaṭāchāriar 4. रघुनन्दनबिरुदावलिः (continued) 5. वैशाखोत्सववर्णनप्रारम्भः —Sri N. S. Dēvanāthāchāriar	33—40
11.	தன்வந்தரி வைத்யம் (இரண்டாம் பாகம்) —Dr. S. Veṅkaṭarājan,. L. I M.	225—232
12.	नवग्रहचरितं नाम नाटकम्-घनश्यामकविविरचितम् —Sri S Jagadiśan, M. A., and Sri V. Sundara Śarma	25—28
13.	மதிப்புரை—பக்திதாரை —Sri N. S. Devanāthāchāriar	1—2
14.	Our Exchanges.	1—2

THE JOURNAL OF
THE TANJORE SARASVATI MAHAL LIBRARY

Vol. XVI A. C. 1962 Śaka 1884 No. 3

EDITORIAL

The Second instalment of a series of articles entitled 'Modi Palakani', appears in this issue of the Journal of Saraswathi Mahal. Under the caption "கப்பல் செய்தி", this article tells us how the two vessels called Brhadeeswar and Prasad were hired by one James Rose from the Maratha Rajas of Tanjore and were on waters carrying merchandise from island to island. Saluvanayakan Pattinam, later known as Sarafoji Raja Pattinam was the yard where these ships were shored. This was a port during the time of the Nayakas also.

It was here that Sarafoji built the famous tower called 'Manora', to commemorate the victory of the British over Napolean.

Another article of interest in this issue is "பச்சிலையும் பசும் பொன்னும்", "Greens and Gold", describing the process of transformation of base metals into gold.

The serials published in previous issues are continued. Vellaippillaiyar Kuravanchi and Navagrahacharitam are completed in this issue.

S. GOPALAN,
Editor

கப்பல் செய்தி.

வித்துவான் **வி. சொக்கலிங்கம்**, தமிழாசிரியர்.
சரசுவதி மகால், தஞ்சாவூர்.

"திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு" என்பது யாவரும் அறிந்த ஒரு பழமொழி. திரவியங்களைத் திரைகடலோடித் தேடுதற்கு மரக்கலங்கள் இன்றியமையாதன. சோணாட்டார் காவிரிப்பூம் பட்டணம் இருந்து, மரக்கலங்களின் துணைகொண்டு, கடல்கடந்து சென்று பொருளீட்டி வந்தனர் என்பது பழைய இலக்கியங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. தஞ்சை மராத்தியர்கள் காலத்தும் நாகையிலிருந்து கப்பல்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கின்றன. அவைகளை ஆங்கிலேயர் வந்து பார்வையிட்டிருக்கின்றனர். அவைகளைப் பத்தா கூலிக்கும் பெற்றிருக்கின்றனர். இவைகள் பற்றிய செய்திகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆவணம் எண் ௧

லண்டன் முத்திரை. ஸ்ரீ வையாபுரி மேஸ்திரியார் அவர்களுக்கு மேஸ்த்தர் ஜேம்ஸ் ரேஸ் துரையவர்கள் சலாம்.

இப்பவு நாமும் அப்பாவு பிள்ளையும் சரவேந்திர பட்ட......................௸ பட்டணத்து காரிஸதர் மரிவாதி செயிது நமக்காக வேண்டிய சன்மானங்கள் சேகரஞ் செயிது கொடுத்து, கப்பல் முதலான சாமான்களை காண்பித்து சாக்கிரதை செயிதார். ௸ கப்பல் ரொம்ப பிலாமானது, லெக்ஷண முள்ளதுமாயிருக்கிறது மல்லாமல் அதில் யதிகமாய் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியதில்லை. சில விடங்களில் செம்பு புத்தான் போயிருக்கிறது. அதுலுமல்லாமல் கலம்மத்து பண்ணி தார் பூசிக்கொள்ளுகிறதுக்கு உத்தேசம் ரூ. ௱-ம், கோளி வெட்டி கடலில் தள்ளுகிறதுக்கு ரூ. ௱-ம் ஆ யெறனூரு ரூபாயி சிலவு செய்தால் கப்பல் தீவாந்திரங்களுக்குப் போகலாம். யானால் கப்பலைப் பார்ததின் பேரில் நமக்கு சந்தோஷமாயிருக்கிறது. ௸ கப்பலுக்கு கப்பிதான் முதலானவர்களுடைய சிலவுகளை அரண்மனையாரவர்கள் குடுத்துக்கொண்டால் வருஷம் 1க்கு ரூ. அதூ கொடுக்குறோம். அல்லது ௸ சிலவுகள் நாமே செய்துகொண்டால் வருஷம் 1க்கு ரூ. ௲ கொடுத்து வருகிறோம். ஆகையால் நமக்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஐயினீசு மகாரர்சா சாயெபு யவர்களைக் காணவேணுமென்கிற மனதுமாயிருப்பதால் அந்தப் படிக்கி பேட்டி செய்து வைப்பிரென்கிறதாக நினைக்கிறோம். நம்முடைய கப்பல் யிருவது நேரத்தில் நர்கப்பட்டணத்துக்கு வந்துசேரும். யிந்தக் காரியத்தில் நீ ரெடுத்துக்கொண்ட பிரயாசத்துக்காக ரொம்ப நன்றியறிந்தவருக இருக்கிறோம். ஸ்ரீ ஸ்ரீ அயினீசு மகாரர்ஜா சாயெபு

யவர்களுக்கு நம்முடைய பேரால் ரொம்பவும் சலாஞ் சொல்லவும். மைத்த காரியங்களெல்லாம் அப்பாவு பிள்ளை யிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர் முகதாவில்ப் பேச சகல காறியமும் தெரியலாம். ஆகையால் நாம் யவடத்துக்கு சீக்கிறத்தில் வ......ண்டு கொள்ளும்படி...........செய்யவேண்டியது. வேணும் சலாம்.

௲அ௱௩௰அ-இ

ஜெனவரி-மீ உ௰ரு௳ (Sd) James Rop.

(ஆவணத்தின் பின்புறமுள்ள முகவரி)

இவை தஞ்சாவூரில் வையாபுரி மேஸ்திரியாறவர்களுக்கு கொடுப்பது.

இலண்டன் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட இக்கடிதம் மிகமெல்லிய தாளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கடுக்காய் மையினல் எழுதப்பட்டிருப்பதால் அந்த மை பட்ட இடம் பெரிதும் (மடித்துப்போய்) இற்றுப்போயிருக்கிறது. பிழைகள் மலிந்துள்ளன. நடை மிகவும் கொச்சையாக உள்ளது. சிற்சிலவிடங்களில் சொற்கள் தெளிவில்லை.

மேற்கூறப்பட்ட ஆவணத்தினல் ஆங்கிலேயர்கள் சரபேந்திரராச பட்டணம் வந்திருக்கிருர்கள். அவர்களுக்குத் தஞ்சை அரசினர் சன்மானம் கொடுத்துச் சிறப்புச்செய்திருக்கின்றனர். அது போழ்து அங்குள்ள கப்பலைப் பார்த்துவிட்டு அதனை வாடகைக்குப் பெற விரும்புகின்றனர். அதற்காக அவர்கள் நாகை வந்து சேருவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். தஞ்சை மன்னரைக் காண விரும்புகின்றனர். இவை போன்ற செய்திகள் அறியக்கிடைக்கின்றன. இவ்வாவணத்தின் காலம் 1838 ஜனவரி 25. ஆகவே, அப்போது தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர் சத்ரபதி சிவாஜி மகாராசா சாகேப் (1832—1855) ஆவர். 25—1—1838ல் ஜேம்ஸ் ரோப் துரை கையொப்பமிட்டிருக்கிருர். அப்பாவு பிள்ளை என்பவர் தஞ்சை அரசாங்கத்தில் ஒரு மதிப்புள்ள பதவியில் இருந்திருக்க வேண்டும். அவர் மூலமாகக் கப்பல் பத்தா ஆங்கிலேயருக்கும் தஞ்சை மன்னருக்குமிடையில் நடைபெறுகின்றது. கப்பித்தான் என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் Captain என்ற கப்பல் தலைவனைக்குறிக்கும்.

கப்பல் புறப்படும்போது கோழியினைப்பலியிட்டுக் கப்பலைப் புறப்படச் செய்வது வழக்கம்போலும். ஆங்கிலேயர்களுக்குக்கூட கப்பலின் அழகில் அதிக கவனம் இருந்திருக்கிறது. அதனல்தான் "கப்பல் ரொம்ப பிலாமானது; லெக்ஷணமுள்ளதுமாயிருக்கிறது" என்று கூறியிருக்கிருர். திரு. வையாபுரி அவர்கள் சத்ரபதி சிவாஜி மகாராஜா சாகேப் அவர்கள் காலத்தில் மேஸ்த்திரியாக இருந்திருக்கின்ருர் போலும்,

இதனோடு தொடர்புடைய இதற்கடுத்த ஆவணம் இக்கடிதத்தின் செய்திகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு "பதினாறு ரூபாய்" என்ற இலச்சினையும் "பொக்கிஷம்" என்ற இலச்சினையும், முன்பக்கத்தின் மேல் இருமூலைகளிலும் பொறிக்கப்பட்டு "கப்பல் பத்தா கூலி உடன்படிக்கை" என்ற பெயரோடு காணப்படுகின்றது. இலச்சினைகள் ஒவ்வொன்றும் தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம், உருது ஆகிய நான்கு மொழிகளின் சொற்களோடு காணப்படுகின்றன.

ஆ. எ. எ

சிந்தாயாத்திரை ௲௮௱௩௰௮-ம் (1838)-ஷு சூலைய்-மீ ௨௬ (26)உக்கி விளம்பி-ஷு ஆடி-மீ ௰௩ (13)உ தஞ்ச நகரம் கோட்டைக்குள் இருக்கும் சரபேந்திரராசப்பட்டணம் மத்தியஸ்தம் கனகசபையாபிள்ளையவர்களுக்கு நாகப்பட்டணத்தில் யிருக்கும் மேஸ்த்தர் சேமிஸ்சு ருஸ்சு துரை யெழுதிக்குடுத்த கப்பல் பத்தா கூலி ஓடம்படிக்கை யென்னவென்றால்,

தங்களதாகிய பிறகதீசுபர் பரிசாத்து யென்ங்கிரயிரண்டு பாயிமற கப்பலை நான் பத்தாகூலியாக ஒப்புக்கொண்ட விபரமாவது ஷ கப்பல் ௪௰௬ (46) கரிசு யேத்துமதி செய்யப்பட உருவும், அதின் ஓடும்போற தளவாட சாமானும் வருஷம் 1க்கு நான் பத்தா கூலி தீத்துக்கொண்டது ரூ. ௬௲ (6000)க்கு ஷ கப்பல் பழுது பார்க்கறதர்க்காக வருஷம் 1க்கு ரூ ௪௱ (400) தள்ளி மைத்த ரூ ரு௲௬௱ (5600)க்கு நான் ஒப்புக்கொண்டு ஷ கப்பலை சாலமோன்று அயிலன் (சாலமோன் தீவு) யென்கிற தீவுக்கும் மைத்தும் தீவு தீவாந்திர முதலான துறைமுகங்களுக்கும் பாயி விரித்து ஓடிதிரிந்து சிந்தாயாத்திரையாயிந்த கரையாகிய சென்னபட்டணம் நாகூர், நாகப்பட்டணம் யிந்த துறைமுகங்கள் ஓடிவந்தபின் அந்தந்த வருஷம் ஆனி-மீ த்திக்கி சூன்-மீ ௰௭ (17)உயில் மேலெழுதிய பத்தாகூலி துகையை நான் செலுத்தி வருகிறது. யிந்த பிறகாறம் ஏழு வருஷத்துக்கு ஷ கப்பலை நான் பத்தா கூலியாக தங்களிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால் அந்தந்த வருஷத்தில் மேலெழுதியபடி பத்தாகூலி துகையை செலுத்தி வருகிறது. ஷ கப்பலுக்கு ௲௨௱ (1200) ரூபாயிக்கி மேல் அதிய பழுதுகள் பழுதுபாத்து சிலவு செய்தால் அந்தந்தயிடத்தில் யிருக்கப்பட்ட வற்த்தகாள் கையெழுத்தாவது உத்தியோகஸ்த்தாள் கையெழுத்தாவது கணக்கில் வய்த்து, அதில் என் கையெழுத்தும் வய்த்து நான் குடுக்கற கணக்கு பிறகாறம் தங்கள் பத்தாகூலியில் யெனக்கு தள்ளி குடுக்கறது. ஷ கப்பலுக்கு உரு பாசு சென்னபட்டண கெவுறண்மேண்டாறிடத்தில் பெத்து வருகுற பாசை நான் உருவில் வய்த்துக்கொண்டு அதர்க்கு நகல் தங்களுக்கு நான் குடுக்கறது. ஷ பாசு சிலவு நானே யேற்த்துக்கொள்ளுகுறது. ஷ கப்பலில் வருகுற சாமானில் தங்களுக்கு தேவையாயிருந்தால் அதுகள் தங்களுக்கு குடுத்து அதின் கிரயம் பத்தாகூலியில் தள்ளிக்கொண்டு அதியம் பிறிதி நான் தங்களிடத்தில் பெத்துக்கொள்ளுகுறது. ஷ கப்பலை நான் பத்தா கூலிக்கி

ஒப்புக்கொண்டு யென்பிறமாயி ஓடிதிரியரதில் ருசிகம், தெய்வீகம் நேரிட்டால் அது தங்கள் பிறமேயல்லாமல் யெனக்கு சம்மந்தம்யில்லே. மேலெழுதிய கெடு யேழு வருஷம் சென்ற உடனே ஓடும் போற தளவாட சாமானுடனே உ ரூ ஒப்பிப்பே னுகவும். இந்தப்படிக்கி சம்மதிச்சு கனகசபையாபிள்ளையவர்களுக்கு மேஸ்த்தர் சேமிஸ்சு ருஸ்சு துறை கப்பல் பத்தாகூலி ஒடம்படிக்கை யெழுதிகொடுத்தேன்.

(ஒப்பம்) James Rop.

யிதற்காறியும் சாஷ்இ

நாகபட்டனத்தில் யிருக்கும் ஆடாத்து செயிலாமு சாயபு மரைக்கார் அறிவேன்.

நாகபட்டனத்திலிருக்கும் முத்தையஞ் செட்டியார் அறிவேன்

நாகப்பட்டணம் நாராயண பிள்ளை அறிவேன்

திருவேங்கிடம் நெட்டெழுத்து

(இவ்வாவணத்தின் பின்பக்கம்)

நிம்பர் க

சூஅாஙஅ (1838) ஸூ சுலாயீ-மீ உசு (26 உ நாகப்பட்டணம் அகூற் கச்சேரியில் நாகப்பட்டணத்திலிருக்கும் மெஸ்த்தற் ஜெமிசு ருசு துரையவர்கள் தஞ்சனகறம் கொட்டைக்குள்ளிருக்கும் சறவேந்திற ருசபட்டணம் மத்திஸ்தம் கனகசபையாபிள்ளை யவற்களுடைய பிரதிசுபற பிரசாதென்ங்கிற கப்பலே வருஷம் 1க்கு ரூ ருசூசுா (5600) வீதம் பத்தாக்கூலிக்கி யெழுவருஷத்துக்கு ஒப்புக் கொண்டதற்காக ஒடம்படிக்கை யெழுதிக்குடுக்க வேண்டியதுக்காக ஷெ மெஸ்த்தற் செமிசு ருஜ துறையவற்கள் காரியம் .... வெங்கிட்டருவு வசம் விற்க்கப்பட்டது.

ஒப்பம் குலாம் தஸ்த்தகீர்

தா.........ஷாம்பு.

சத்திரபதி சிவாஜி மகாராஜா சாகேப் (1832-1855) அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்த உடன்படிக்கை. 1838-ம் ஆண்டு சனவரி மாதம் எழுதிய கடிதத்தில், கப்பித்தான் முதலானவர்களுடைய சிலவுகளை அரண்மனை யார் கொடுத்துக்கொண்டால், கப்பல் பத்தாக் கூலி ஆண்டு 1க்கு ரூ. 18000 பதினெண்ணுயிரம் கொடுப்பதாயும், இல்லையேல் ரூ. 6000 ஆருயிரம் கொடுப்ப தாயும் எழுதியிருந்த ஆங்கிலேய ஜேம்ஸ் ரேரப் துரையவர்களுக்கு, அரண் மனையாரவர்கள் ரூ. 6000 ஆருயிரம் பெற்றுக்கொள்ளச் சம்மதித்து எழுதி விட்டனர் போலும். ஆகவேதான், இந்தப் பத்திரத்தில் ரூ. 6000 ஆருயிரத்துக்குப்

பத்தா கூலி உடன்படிக்கைச் சீட்டெழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். மூன் கடிதம் தஞ்சாவூரிலிருக்கும், திரு. வையாபுரி மேஸ்திரி அவர்களுக்கு எழுதிவிட்டு, ஜேம்ஸ் துரையவர்கள் இந்த உடன்படிக்கைச்சீட்டை, சரபேந்திர ராச பட்டணம் மத்தியஸ்த்தம் திரு. கனகசபையா பிள்ளை அவர்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்.

பிழைகள் மலிந்து காணப்படுகின்ற இந்த உடன்படிக்கைச்சீட்டில் 'சிந்தா யாத்திரை' என்ற சொல் இரண்டிடங்களில் காணப்படுகின்றது. இச்சொல்லுக்குப் பொருள் "நலத்தோடு சென்று, நன்மையோடு திரும்பி வருதல்'' என்பது போலும். Captain (கேப்டன்) என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கின்ற கப்பல் தலைவனை, அதே உச்சரிப்பால் தமிழில் 'கப்பித்தான்' என்று எழுதியிருக் கின்றனர். கையொப்பம் ஆங்கிலத்தில் James Rop (ஜேம்ஸ் ரோப்) என்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மேலே பெயர் குறிப்பிடும்போது ஜேம்ஸ் ரோஸ் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

முதற்கப்பலின் பெயர் 'பிரகதீசுவரர்' என்பது. பெரிய புராணத்தில் கூறப்படுகின்ற அப்பூதியடிகள் புராணத்தில், திருநாவுக்கரசர்மீதுள்ள அளவு கடந்த அன்பினால் அப்பூதியடிகள் தம் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் மூத்த திருநாவுக்கரசு, இரண்டாம் திருநாவுக்கரசு என்று இப்படியாகப் பெயர் வைத்ததுமட்டுமல்லாமல் அவர் வீட்டிலுள்ள படி, மரக்கால், நிறைகோல், பசு, எருமை முதலியவைகளுக்கெல்லாம்கூட, திருநாவுக்கரசு படி, நாவுக்கரசர் மரக்கால் என்று இப்படியாகப் பெயரிட்டதாகச் சேக்கிழார் கூறுவதுபோலத் தஞ்சை மன்னர் சிவாஜி அவர்கள் இராசராசேச்சுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பிரகதீச்சுரர்மீது வைத்த அளவிலா அன்பினால் தன்னுடைய கப்பலுக்கும் பிரகதீச்சுரர் என்று பெயரிட்டழைத்திருக்கிறார்போலும்.

இரண்டாவது கப்பலின் பெயர் 'பிரசாத்' என்பது. பிரசாத என்ற சொல்லுக்குத் 'திருவருள்' என்று பொருள். இறைவனுடைய அருள் அல்லது இறைவனது திருவருள் எனப் பொருள்படக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பாய்மரக் கப்பலுக்குப் பெயரிட்டிருக்கிறார், தஞ்சை மன்னர். பொதுவாக இவ்விரு கப்பல்களின் பெயர்களை நோக்குங்கால் இந்தச் சிவாஜி மன்னருக்கு இறைவன் பால் எத்துணை அன்பு இருந்திருக்கிறது என்பது புலனாகின்றது. இம்மன்னர் களுக்குக் குலதெய்வம் "சந்திரமௌலீசர்". (சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம் – 2). ஆகவே இவர்கள் சிவபக்தியில் சிறந்தவர்கள்.

கப்பலைப் பத்தா கூலிக்குப் பெறுபவர்கள், தாங்கள் " பாயி மரக் கப்பலை எடுத்துக்கொண்டு சாலமோன் ஐலண்டு முதலான தீவு தீவாந்தரங் களுக்குச் செல்வோம்." என்று குறிப்பிடுகின்றனர். சாலமோன் தீவுகள் ஆஸ் திரேலியாவுக்கு அருகில் உள்ளன. அவைகள் இங்கிருந்து ஏறத் தாழ 7000

மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளன. இக் கப்பல்கள் 7000 மைல்கள் சென்று, மறுபடியும் 7000 மைல்கள் பாய் விரித்து வந்து, நாகையை அடைகின்றன. ஆகவே, அவைகள் ஏறக் குறைய 14000 மைல்களுக்குமேல் செல்லக்கூடிய வலிவும், வனப்பும் பெற்றிருந்தன போலும். மேலும் "சாலமோன் முதலான தீவுகள்" என்றதினால் இன்னும் அதிக தொலைவிலுள்ள தீவுகளுக்கும் சென்று வந்தன என்று கொள்ளவும் இடமிருக்கின்றது.

பாய்மரக்கப்பல் 46 கரிசு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியது" எனத் தெரிகின்றது. கரசை கரிசி, கரிசை, கரிசு இவை ஒரே அளவினைக் குறிக்கும் சொற்கள். கரசை என்பது 200 பறை அல்லது 400 மரக்கால் கொண்டதாகும். 400 மரக்காலுக்கும், 16 மூட்டைகள் எனல் பொருந்தும். (ஏனெனில் சிற்சில இடங்களில் அளவைகள் மாறுபாடுடையன). ஆகவே, கரிசு 1க்கு 16 மூட்டைகள் எனில், 46 கரிசுக்கு 736 மூட்டைகள் ஆகும். நெடுந்தூரம் வெறுங் கப்பலாகக் கூடச் செல்லவில்லை. சுமார் 736 மூட்டைகளைச் சுமந்துகொண்டு ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் சென்று வரும் ஆற்றல் உடையன இக்கப்பல்கள். அப்படி 46 கரிசு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வாங்கப் பெறும் அனுமதிச் சீட்டு (License)க்கு "உரு" அல்லது "உருபாசு" என்று அக்காலத்தில் வழங்கப் பட்டு வந்தது போலும். இந்த 'உரு' வினை "சென்னப் பட்டண கெவுறண் மேண்டாரிடத்தில் பெற்று வருகிற பாசை நான் உருவில் வைத்துக் கொண்டு" என்று கூறியிருப்பதால், சென்னை ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து தான் பெற வேண்டியிருந்திருக்கிறது. கப்பலைப் பழுது பார்த்த சிலவுத் தொகையைப் பற்றிய செய்தி மிகவும் நேர்மையாக இருக்கிறது என்றே கருத முடிகின்றது. மேலும், கப்பலில் வருகின்ற சாமான்கள் தஞ்சை அரசாங்கத்திற்குத் தேவையாயிருந்தால், அவைகளைத் தஞ்சை அரசாங்கத் திடமே கொடுத்துப் பத்தா கூலியில் தள்ளிக் கொள்வது, கொடுப்பது என்பனவும், தஞ்சை அரசினருக்குக் கொடுக்கும் முதற் சலுகை எனக் கருதலாம். மேலும் எதிர்பாராது ஏற்படும் கப்பல் விபத்துக்களினால் ஆகும் இழப்புக்கள், கப்பலுக்கு உரியவர்களையே சார்தல் வழக்கம் போலும்.

சாட்சிக் கையொப்பமிட்டவர்கள் மூவரும் நாகப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த ஆவணம் எழுதியவரும் நாகைபோலும். இவ்வாவணத்தின் பின்பக்கத்தின் தோற்றம் ஆவணக்களரியில் பதிவுசெய்யப்பட்டதுபோலக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் உண்மையில் ஆவணக்களரியில் பதிவுசெய்யப்படவில்லை. அதற்கான இலச்சினையும் இல்லை. ஜேம்ஸ் ரோஸ் துரையவர்கள் காரியம் வெங்கிட்டருவ் அவர்கள் வசம் விற்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

'பத்தாகூலி' என்கிற சொல்லுக்குப் 'படிச்சிலவுக்கூலி' எனப் பொருள் கூறுகின்றனர். (भत्ता = படிச்சிலவு) (ஆங்கிலத்தில் Batta = படி; விடுதிச்சிலவு)

ஆவணம் எண் அ.

ஈ ஈ துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு சேதுபாவா சத்திரம் பங்களா நேமண்க்கு சேவுகன் கோவிந்தப்ப நாயக்கன் மிகுந்த வணக்கத்துடனே சலாம்செய்து யெழுதிக்கொண்டது. யென்னமென்றால்

யெனக்கு சமூகத்தில் வுத்திரவு குடுத்தபிரகாரம் நான் வுத்திரவு பெத்துக் கொண்டு திருச்சிதம்பலத்தில் வறவேண்டிய பணத்துக்காக சாளவ (நாய்)க்கன் பட்டணம் வுமறசாவிடத்தில் காயிதம்ங் கொண்டுவந்து குடுத்து வுமறசாயபும், ராமசாமி, நான் யிந்த மூணுபேருமாயி பாப்பானிடத்தில் காயிதம் குடுத்து பணம் கேட்டதற்கு ஷெ பாப்பான் சொல்லுகிரது குடுத்துயிருக்கப்பட்ட (தா)னியங்களுக்கு தானிய விவரங்கண்டு யின்ன யின்ன விலையென்று விபறமாய் கணக்கும், கோளி யாடு பிணம் ரூ. ௯௰ யிதுவெல்லாங்கண்டு விபறமாய் கணக்கு வந்தால், தன் கணக்கும் ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டு, பாக்கி பணம் கையில் குடுத்துவிடுகுறேனென்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் அவனை பணம் கேழ்க்கப் படவில்லை. அதற்காக ஆவடை வசமாயி விபறமாயி கணக்கு வந்தால் கண்டித்து வாங்கிப்போடுகிறேன்.

கார்பாரியிடத்தில் நானும் வுமற்சாயபு ரெண்டுபேரும் போய் கப்பல் தண்ணி கொண்டுபோயிசிற்குதே யென்று கேட்ட காரியத்துக்கு நீ கப்பலண்டை வரக்கூடாது என்று சொல்லுகுறார்.

அரண்மனையில் போகப்பட்ட சாமானுக்கு நீ பாத்தியப்படுகுறேமென்று சொன்னால் நீ அந்த யிடத்துக்குப் போகலாமென்று சொல்லுகிறார். கொல்லு பட்டரை போட்டிருந்த கொட்டகை விளுந்துபோயிருப்பதினாலே அந்த கொட்டகையைப் பிரித்துக் கட்டுகுறேமென்று சொன்னயிடத்தில் நீ கட்ட வேண்டியதில்லை, நான் ஆளுவிட்டுக் கட்டிக்கொள்ளுகிரேனென்று சொல்லு குறார். கப்பலும் தண்ணிகொண்டு போயிருக்குது. அந்தத் தண்ணியை யிரைக் குறேமெண்டு சொன்னதற்கு நீ யெறைக்கக்கூடாதென்றும் வுமற்சாயபுக்கு வுத்தரவு பண்ணியிருக்குறார். யிதையல்லாமல் கப்பல் சாமான் நார்காலி—க. மேசை—க. ஒத்தை பூட்டு—க. யிந்த சாமானை தோட்டக்காரர் பரிமணம் வசம் குடுத்துவிடச்சொல்லி சுப்பிரமணிய பிள்ளை காயிதம் யெழுதியிருக்கிறார். நான் துரையவர்களுடைய வுத்திரவு வந்தால் குடுப்பேனென்று பறிமணத்துக்கு சொல்லியிருக்குறென்—சமுகத்தில் வுத்திரவானபடி நான் ஒருவருக்கு குடுக்க வில்லை. யிப்பவும் சமுகத்தில் வுத்திரவு யெப்படி வருகுதொ அப்படி நடந்து கொள்ளுகுறென்—யிப்பவும் வுத்திரவுப்படி ஆவடை வசமாயி காயிதம் யெழுதி யனுப்பிவைத்திருக்குறென். யெப்படி வுத்திரவு வருகுதொ அப்படி நடந்து கொள்ளுகிறென். யிப்பவுமெனக்கும் ஆவடைக்கும் சாப்பாட்டுக்கில்லாத்தினாலே

ரெண்டு மாஸத்தை சம்பளம் ஆவண்டவசமா யனுப்பிவிக்கும்படியாயி சமூகத்தில் வுத்திரவாகவேண்டியது. வேணும்—சலாம்.

௲௮௱௩௰௬-௵ நவம்பற்-மீ ௧௨ } (ஒப்பம்) —— இந்த கிரல் பங்களா நேமணக்கு கோவிந்தப்ப நாயக்கன்.

(True Copy)

James Rop (இது உண்மையான கையெழுத்து)

'சேது பாவா சத்திரம்' என்பது தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பட்டுக் கோட்டை வட்டம், அதி வீரராம பாண்டியன் பட்டணம் ஆகிய அதிராம்பட்டினத்திலிருந்து சுமார் எட்டுக் கல் தொலைவில் வங்காளக்குடாக் கடலோரமாக இருக்கிறது. இங்குள்ள பங்களாவில் நேமணுக சேவகம் பார்க்கின்றவர் கோவிந்தப்ப நாயக்கன் போலும். 'நேமணுக' என்கின்ற மராத்தியச் சொல்லுக்கு 'வழிகாட்டி' அல்லது 'உடன் செல்ல நியமிக்கப்பட்டவர்' என்று பொருள். இந்த அலுவல் பார்க்கின்றவருக்கு (துரையவர்களுக்கு வரவேண்டிய) நிலுவையை வசூல் செய்ய அதிகாரம் உண்டு போலும். அதன்படி திருச்சிற்றம்பலத்தில் உள்ள ஒரு அந்தணரிடம் சென்று நிலுவையினைக் கேட்ட செய்தியினைக் குறித்துக் கடிதம் எழுதும்போது, சாளுவ நாயக்கன்பட்டணம் உமர்சாவைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சாளுவ நாயக்கன் பட்டினம், மேற்சொன்ன சேதுபாவா சத்திரத்திலிருந்து வட கிழக்கே சுமார் இரண்டு கல் தொலைவில் உள்ளது. நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் "சாளுவ நாயக்" என்ற ஒரு அரசப் பிரதிநிதி (கவர்னர் ஜெனரல்) இருந்தார். அவர் பெயரால் ஒரு சிறு கிராமம் துறைமுகமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வந்தது. நாளடைவில் அது ஒளி இழந்தது. பின்னர் வந்த மராத்திய மன்னர்கள் காலத்தில் புத்துயிர் பெற்றது. மன்னர் சரபோஜியின் ஊக்கத்தினால் சரபேந்திரராச பட்டணம் என்ற பெயரோடு ஒரு பெரிய துறைமுகமாக விளங்கியது. அது காலை கப்பல் கட்டும் தொழில்களும் நடைபெற்றன. கப்பல் கட்டுவதற்குத் தேவையான, மரங்கள், கயிறுகள் முதலியன இவ்வூருக்கு அருகிலேயே கிடைத்தன. கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலைகளில் கரும்பொன் கொண்டு நங்கூரங்கள் பெரும் அளவிலும் செய்யப்பட்டன. கப்பலுக்குத் தேவையான இதர இரும்புச் சாமான்களும் செய்யப்பட்டன. இத்துறை முகத்தில் அக்காலத்தே ஏற்றுமதி இறக்குமதி சாமான்கள் மிகப் பல. மிகப் பெரிய நகரமாக விளங்கிய இந்நகரத்தில் ஒரு பெரிய நூலகமும் இருந்தது. அதில் கப்பல் கட்டுவதற்கு வேண்டிய செய்திகள் அடங்கிய நூல்கள் இருந்தனவாம்.

'சாளுவ நாயக்கன் பட்டணம்' என்னும் 'சரபேந்திரராச பட்டணம்' இன்னும் எல்லோருடைய மனதையும் கவரக்கூடிய ஒரு பெருஞ் சிறப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றது. பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வந்து கண்டு வியந்து (திரும்பிச்செல்ல மனமில்லாது) திகைப்பர். அதுவே மன்னர் சரபோஜியால் கட்டப்பட்ட 'மனோரா' வாகும்.

ஆங்கிலேயரோடு பகைமைகொண்ட பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தஞ்சை, பிரதாபசிம்ம மன்னர் காலந்தொட்டு, மராத்தியர்கள் ஆங்கிலேயர்களோடு நட்புக்கொண்டிருந்த காரணத்தால், மராத்திய அரசின்மீதும் பகைமை பூண்டிருந்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் தஞ்சை மராத்திய மன்னர்களிடம் அன்புள்ள வர்களாக இருந்தனர். பிரெஞ்சுக்காரர்களின் வெற்றிக்கும் புகழுக்கும் காரண மாக இருந்த நெப்போலியன், இந்தியாவின்மீது படையெடுத்தபோது மன்னர் சரபோஜி மிகவும் வருந்தினர். 1814-ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயருக்கும், நெப்போலிய னுக்கும் 'வாட்டர்லூ' என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றி பெற்றனர். அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மன்னர் சரபோஜி, ஆங்கிலேயரின் வெற்றியைத் தன் வெற்றியாகக் கருதி, உலகோர் வியக்கும் வண்ணம் கட்டியதே இம்மனோராவாகும். 'மனோரா' என்ற மராத்தியச் சொல்லுக்கு 'வெற்றியின் சிகரம்' அல்லது 'வெற்றிக்கோபுரம்' என்று பொருள். 'மனரா என்ற அரபுச் சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கூறுவர். இம்மனோராவே இத்துறைமுகத்திற்குப் பலகாலும் கலங்கரை விளக்கமாகப் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது. மனோராபற்றிய இன்னும் விரிவானசெய்திகளை 1956-ம் ஆண்டு, கும்பகோண மகாமக மலரில், தஞ்சை, மூத்த இளவரசர் ஸ்ரீமந்த் ராஜஸ்ரீ இராஜாராம் ராஜா சாஹேப் அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரையினின்றும் அறியலாம்.

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த இச்சாளுவநாயக்கன் பட்டணத்திற்குத் தஞ்சையினின்றும் சென்ற கோவிந்தப்ப நாயக்கர் குறிப்பிட்ட உமர்சாயபு, சாளுவநாயக்கன் பட்டணத்தில் முக்கியமானவர்போலும். அவரையும், அவருடன் இருக்கும் இராமசாமி என்பவரையும் அழைத்துக்கொண்டு, திருச்சிற்றம்பலத்தில் உள்ள அந்தணரிடம் சென்று நிலுவை கேட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்ற செய்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இக் கடிதத்தில் இதன் பிறகு தான் கப்பல் செய்தி தொடங்குகின்றது. ஒரு உண்மையான ஊழியக்காரன், தன் தலைவனிடமுள்ள பற்றுதலினால், தன் தலைவனுடைய பொருள்கள் சேதமடைவதைக் கண்டு மனம் பதைப்பான். இக் கடிதம் எழுதியிருக்கின்ற கோவிந்தப்ப நாயக்கர், தான் ஓர் உண்மை ஊழியன் என்பதை விளக்கி விட்டார். கப்பல் தண்ணீர் கொண்டுபோயிருப்பது குறித்தும் கொல்லுப்பட்டரை கொட்டகை விழுந்தது குறித்தும் கவலுறுகின்றார். இது மற்றிக் கப்பல் கார்பாரிக்கும் இவருக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும்

இவர் தன்னிடம் ஒப்படைத்த சாமான்களையும் தன் தலைவரான *[James Rop]* துரையவர்களின் அனுமதியின்றி மற்றவரிடம் தர மறுக்கிறார்.

இக் கடிதம் *11—11—1839*ல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அது காலை தஞ்சையைச் சத்திரபதி சிவாஜி மகாராஜா சாகேப் அவர்கள் ஆண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் *(James Rop)* துரையவர்களுடைய உண்மையான கையொப்பமும் இருக்கின்றது.

ஆவணம் எண் ௯.

௨

Negapatam, 2nd Sept. *1841.*

Sir,

போன மீ ௨௯௨ போடப்பட்ட தங்களுடைய கடுதாசியை வரப் பத்திக் கொண்டோம். அதில் தாங்கள் எழுதிய அவையடக்கங்களினால் நமது இங்கிலீசு கடிதங்கள் தங்களுக்குச் சரியான பாகமாகவில்லையென்று அறிந்து மிகுந்த விசனப்பட்டு நாங் தமிழ் அறியாதிருந்தும் யெப்படியாகிலும் நமது நியாயங்கள் தங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்படியாய், இந்தக் கடுதாசியை தமிழில் தானே தங்களுக்கு யெழுதுகிற வருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டோம்.

நாம் பத்தா கூலிக்கு ஸ்ரீ அரண்மனையாரிடத்தில் ஒப்புக் கொண்ட கப்பலுக்கு பழுது பார்த்த சிலவு, அரண்மனையார் திரும்பக் கொடுக்கிறதற்கு நமக்குண்டாயிருக்கிற நியாயங்களை, அவ்விடத்து மனிதர்களுடைய கேழ்விக்கு செவி கொடுக்காமல் நியாயமாய் ஆராய்ந்து பார்த்தீர்களானால் ஒழுங்குப்படிக்கு அது நமக்கு ... ... க்க, வேண்டுமென்று தாங்கள் நியாயஞ் செய்வீர்களென்பதற்கு நாம் எள்ளளவேனுஞ் சந்தேகப்படவில்லை.

தாங்கள் நமக்கு எழுதின கடுதாசிகளில் நாம் மாத்திரம் ஸ்ரீ அரண்மனைக்கு உடன்படிக்கை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ... ... உத்தரவும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்லி வந்தீர்கள். சரிதான். அரண்மனையாருக்கு முந்த உடன்படிக்கை நாம் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியது. அப்பால் அவர்கள் நமக்கு எழுதிக் கொடுக்க வேண்டிய நியாயமாயிருக்கிறது.

இது இப்படி இருக்க, வையாபுரி மேஸ்திரி நமக்கு எழுதின கடுதாசியில் ... ... ஸ்ரீ அரண்மனையார் பின்னாகை நமக்கு கவுலாத யெழுதி யனுப்புகிறதாய் யெழுதின படியால், அதை நம்பி நாம் வேலையை துடங்கினோம். ஆனால் அரண்மனையார் கவுலாத கொடுக்கவில்லை. கொடாவிட்டாலும் அரண்மனையார் கொடுக்கிறோமென்று அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர் மூலியமாய் நமக்குக் கடுதாசி யெழுதினதை நாம் நம்பி ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாயில்லையா? ... ... இது சங்கதி தங்களுக்கு தெரிந்தபடியாய் வையாபுரி மேஸ்திரி நமக்கு யெழுதின

கடுதாசிக்கு நமக்கு சரியான நகல் தங்கள் பார்வைக்கு இத்துடன் மறுபடியும் உள்ளடக்கம் பண்ணி அனுப்பி யிருக்கிறோம்.

மேலும், நாங் கப்பலை முந்த பழுது பார்த்து வெளியே விட்ட பிறகு தண்ணீர் கொண்டதினுல் மறுபடியும் கரைக்குக் கொண்டு வந்து பின்பு வையாபுரி மேஸ்திரிக்கு கப்பலுக்கு அதிகமான பழுதிருக்கிறதென்று பழுது பார்க்கப்படுவதற்கு ரூ. ௲ சொச்சஞ் செல்லுமென்றும் அது அரண்மனையார் தானே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஷியாருக்கு உடனே நாங் கடுதாசி யெழுதி தெரியப் படுத்தச் சொன்னதற்கு ஷியார் நமக்கெழுதி ....ல் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் (நம்மை) சமூகத்தில் வரச் செய்து ஒன்று நாம் புறப்பட்டாலும், வேலை நிறுத்தாமல் நடக்கும்படியாய் உத்தரவானதாயும் யெழுதினுர். இந்தக் கடுதாசியை வரப் பத்திக் கொண்டவுடன் அப்பாவு பிள்ளை என்பவரிடத்திலிருந்து நமக்கு வந்த கடுதாசியில் ஸ்ரீ மகாராஜா சாயேபு அவர்கள் நம்மை அழைப்பிக்கும்படி உத்தரவானதா யெழுதி இந்த யிவர்களுட இரண்டு கடுதாசிகளுக்குஞ் சரியான நகல் பண்ணி இத்துடன் மறுபடியும் உள்ளடக்கம் பண்ணி அனுப்பி யிருக்கிறோம். ஷியார்களுடைய கடுதாசிகள் நமக்குப் போதுமான தஸ்தாவேஜியல்லவோ, நியாய தலத்தில் இதுகள் யேத்துக் கொள்ளப்படத் தக்கதல்ல வென்று நியாயக்காரர் சொல்லுவார்களா?

ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்கள் நாம் வரும்படி உத்தரவனுப்பினவுடனே வேலைகள் சறுவ சாக்கிரதையாய் நடக்கும்படி திட்டஞ் செய்துபோட .... உடனே புறப்பட்டுவந்து ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்கள் பேட்டியும் முந்தின விசை கண்டு மறுநாள் நாம் வந்த காரியத்தைக் குறித்துப் பேசயிருக்கையில் ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களுக்கு சாவகாசமில்லாமல் வேறே முக்கியமான காரியமிருக்கிறதாயும், நாம் மறுபடியுஞ் சாலவிநாயக்கன் பட்டணத்துக்கு திரும்பிபோய் கப்பல் வேலை கூடியசீக்கிரத்தில் முடியும்படியாய் சாக்கிரதை செய்கிற......... இருபது நாளைக்குள்ளாக கவுலாத்தும், பணமும் அனுப்பிவிக்கிறதாய் ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்கள் சொன்னதாக வையாபுரி மேஸ்திரி சொன்னுர். அப்படி .... அழைப்பிவித்து வர்த்தகாளிடத்தில் கடனுக பணங்களும் வாங்கி வேலை து .... பாய் நடப்பிவித்துக்கொண்டு பணத்துக்காகவுங் கவுலாத்துக்காகவும் இரண்டுமாதங் காத்திருந்தும் வராமலிருந்த பொழுது யிந்த இரண்டு மாதத்திற்கு மத்தியில் கவுலாத்து அனுப்பும்படியாய் ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும்படி வையாபுரி மேஸ்திரிக்குக் காகிதமெழுதி யனுப்பியுங் கடிதம் வராமலிருந்தது. இப்படியிருக்கும் பொழுது நாங் கப்பல் வேலையை கண்காணிக்கும்படியாய் தண்ணீரில் நிற்க அடிக்கடி உபாத்தியப்பட்டதில் நமக்கு திரேக அசவுகரியமுண்டானதினுல் சவுக்கியத்துக்காக துளசாபட்டணம் போக தீர்மானித்துக்கொண்டு நாம் ஊரை விட்டுப் புறப்படுகிறதற்கு முதல் நாளாகிய ௬ ஆ௱௬௪-வூ மார்ச்சு-மீ ௨௳

ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தும்படியாய் வையாபுரி மேஸ்த்திரிக்குக் காயிதமெழுதி, அந்தக் காகிதத்துக்குள் சென்னைபட்டணம் யேசன்று துரை நமக்கு அனுப்பிவித்த கடுதாசியையும் அடக்கம்பண்ணி அனுப்பிப்போட்டு பின்பு கப்பல் வேலை நடக்கிறதற்கு குலாப்க்கான், சுப்பர்கார்கோ, மத்த காரியக் காறரையும் நியமித்து வேலை ஜரூராய் நடக்கும்படியாய் உத்தரவு கொடுத்து புறப்பட்டோம். காரியங்கள் இவ்விதமாய் இருக்கும்பொழுது நாம் யாதொரு சேதியும் ஸ்ரீ அரண்மனையாருக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை யென்று சொல்லுகிறது நியாயக்காரர்களால் அங்கீகரிக்கப்படுமா.

௲௮௱௩௰௯-௵ செப்றெம்பர்-மீ வரைக்கும் நாங் கவுலாத்துக்காக காத்திருந்தும் வராமல்போனதினாலே கப்பல் வேலையை நிறுத்தி அடுத்த நவம்பர்-மீ ரிசிடெண்டு கப்ட்டன் கலீசு துரையிடத்தில் வந்து அவரைக் கொண்டு ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களிடத்திலிருந்து கவுலாத்து அழைப்பி வித்துக் கொடுக்கும்படியாய்க் கேட்டுக்கொண்டோம். அவர்கள் அப்படியே ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களுக்கு எழுதியனுப்பினார்கள். அதற்கு ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்கள் உடனே பதில் பிரதியுத்தார மெழுதி நமக்குச் சொன்ன தென்னவென்றால் கப்பலை ஒப்புக்கொண்ட துரை கப்பல் விஷயத்தில் மிகுந்த சிறுமத்தை அடைந்தார்களென்பதை தாங்களறிந்திருக்கிறதாயும் நாளையா தினம் நம்முட கேட்டுக்கொள்ளுதலின்படியே கவுலாத மாத்திரமல்ல பணமும், அனுப்புகிறதா யெழுதியனுப்பினார்கள். அனுப்பப்பட்ட இந்தக் கடுதாசியை கப்ட்டன் டக்லீசு துரை நமக்குக் கா......... (நாம் மறுநாள்) .... துரையவர் களுக்கு அன்று தினத்தில் ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களிடத்திலிருந்து வந்த கடுதாசியில் ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்கள் நாம் அந்த கப்பலை விட்டுவிடவும். உடன்படிக்கையை தள்ளிப்போடவுங் கப்பல் தளவாடங்களை நாமே யெடுத்துக் கொள்ளவுங் கப்பலை வேலை துவங்கினது முதல் யிதுவரையில் அது விஷயத்தில் சிலவிட்ட சிலவை கணக்கிட்டு இவ்வளவுயென்று தொகை சொன்னால் அதை கொடுத்துவிடுகிறோமென்று நம்மை கேட்டுக்கொள்ளுகிறதாய் ஷெ காப்ட்டன் டக்லீசு துரை நமக்கறிவித்தார். ஆனால் யிந்த கப்பலை நாம் ஒப்புக்கொண்ட யிந்த பதினேழுமாதக் காலத்தில் நமக்கு யாதொரு குதாவடைகள் நேரிடாமல் தீவுக்கு சபர் போயிருக்குமாகில் மூன்றுநாலு விசைக்கதிகமாய் ஓட்டியிருக்கலாம். ஒவ்வொரு சபரில் சில லெட்ச ரூபாய்கள் சம்பாதித்திருக்கலாம் என்கிறதைக் குறித்து நாம் விசனப்பட்டாலும் ஸ்ரீ மகராஜா சாயேபு அவர்களுட விருப்பப்படி செய்வோமென்று தீர்மானித்து கப்ட்டன் கலீசு துரைக்கு இப்படி யாகட்டு மென்று சம்மதித்துக் கப்பல் கப்பித்தான், சிராங்கு, மத்த காரியஸ்த்தர் யாவரையுந் தள்ளிப்போட்டு வேலையையும் நிறுத்தி நம்முட கார்க்கானாவையு மெடுத்துப்போட்டு, நம்முட ஜாமான் தளவாடங்கள் வைத்திருந்த கொட்டடியை அதுகளோடே பூட்டி முத்திரை வைத்து, நின்ற சிலவு கணக்குப் பார்த்ததிலான

துகை ரூ. செதூசெ அணா கச, செப்புத்தகடு வித்ததில் கூடுதலான ரூ. சாகூங அணா கூ தள்ளி பாக்கி ரூ. செதூறாஉசெ அணா ருக்கு கணக்குக் கொடுத்தோம். இது சங்கதிகள் யாவற்றுக்கும் போதுமான தஸ்தாவேஜிகளும் நடந்த காரியங்களும் வெளியரங்கமா யிருக்கக் கொள்ள, நமது இஷ்டப் பிரகாரங் கணக்கு சோதித்து அனுப்பினதாகச் சொல்லுகிறது நியாயமாயிருக்குமா? நாம் இப்படி செய்கிறதற்கு நம்மை ஒரு சின்ன மனிதராகத் தங்கள் புத்தியில் நினைக்கிறீர்களா? நம்மைக் குறித்து இப்படி சொல்லுகிறது, தங்களுக்கு ரொம்பவும் தூரமாயிருக்கட்டும். இது நமக்கு அளவற்ற விசனத்தை உண்டாக்கிற்றென்று துக்கத்தோடு சொல்லுகிறோம்.

மேலும் தாங்கள் ஆக்ட்டிங் ரிசிடென்று மெஸ்த்தர் பேலி துரையவர்களுக்கு யெழுதின கடுதாசியில் தூஅாகூஅ ஷு செனவரிமீ சப்பலைப் பார்க்கிறது. இத்தனைக்கு அதிக பழுதில்லையென்று சொல்லி அப்பால் அதிக பழுதாயிருக்கிறதென்று சொன்னதாயு மெழுதினீர்கள். நாங்கப்பலில் யாதொன்றையும் பிடுங்கி பாராமல் அந்த உருவு யிருந்தபடியே மாத்திரம் பார்வையிட்டு சொன்னதொழிய மற்றபடி ... ... யென்றால் மந்த கப்பலின் உள்ப் புறத்தில் அடைத்திருக்கிற பூதாரிப் பலகைகள் ஒரு சாண் இடை வழி விட்டு பலகை தைத்திருக்கும். ஆனால் யிதுவோ யேகத்துக்கும் ஒரே அடைப்பாய் பூதாரிப் பலகைப் போட்டிருந்தபடியினாலேயே பலகையை எடுத்துப் பார்த்தாலொழிய சரியாய் சொல்லக் கூடாது; அப்படியும் நாம் அங்கங்கே பூதாரிப் பலகைகளை உடைத்துப் பார்த்திருப்போம். அவ்விடத்திலிருந்து அந்த கப்பலை செய்தவர்களும், அதைப் பார்த்தவர்களுமான மனிதர் அது அத்தனைக்கு பழசு அல்லவென்று சொன்னதினாலும் நாமும் அதை உடைத்துப் பார்க்கிறது அத்தனை அவசரமில்லையென்று யெண்ணி அப்படிக்குச் சொன்னோம். பழுது பார்க்க வேண்டியதுகளாயிருந்ததுகளை பழுது பார்த்து நாங் கப்பலை தண்ணீரில் விட்டபோது கப்பல் தண்ணீர் கொண்டது. அப்பொழுது தான் அது முத்திலும் பழுதென்று அறிந்து அந்தப் பழுதைப் பரிசோதிக்கும்படியாய் வெளியே கொண்டு வந்து பூதாரிப் பலகைகளை உடைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, பலகைகளும், பங்கு கால்களும் மக்கியும், மடித்தும் போயிருந்தது. என்னத்தினாலென்றால் கப்பல் வெளியே யிருந்த காலத்தில், கொட்டாகை மேலே போட்டு பதனப்படுத்தாமல் மழையிலுங் கிடந்தபடியினாலேயே மேலே யிருக்கிற சூரல் வழியாய் மழையினால் தண்ணீர் கொண்டு பலகைகளும் பங்கு கால்களும் மடித்ததென்று அறிந்தேன். அப்பொழுதே அரண்மனையார் — மாதிரி பார்க்கும்படிக்கு சிலதை அனுப்பிவித்தேன். இது மிகுந்த பழுதாயிருக்கிறதை அறிந்து முழுதுஞ் செவ்வைப் படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் ஸ்ரீ அரண்மனையாருக்கு நாம் பத்தா கூலிக்கு வருஷம் 1க்கு ஒப்புக் கொண்ட ரூ. சூதூ படிக்கு அது வரையில் சென்ற பதினேழு மாதத்துக்கு மாத்திரமல்ல, நாம் உடன்படிக்கையில் ஒப்புக் கொண்ட யேழு

வருஷத்துக்குங் கணக்காலுள்ள அநேகமாயிர ரூபாய்கள் கொடுக்க பாத்தியப் பட வேண்டுமே. இதற்காகவே நாம் அதை வேலை செய்யாமல் விட்டு விடாமல் உடனே காரியமிப்படி யிருக்கிறதென்று தெரியப்படுத்தினோம். மேலும் உடன் படிக்கையில் ரூ. ௲௨ாக்கு மேல்ப்பட செல்லுகிற துகை அரண்மனையார்தானே செய்து கொடுக்கிறதென்று கண்டிருக்க அப்படிக்கும் நாம் அரண்மனையாரைக் கேளாமல் அதை நாம் ஒப்புக் கொண்டபடியால் அதுகளை சீக்கிரம் பழுது பார்த்து கப்பல் ஓடச் செய்கிறது நமது பொறுப்பென்றும், அது ஓடவில்லை யென்றால் அரண்மனையாருக்கல்ல நமக்கு பெரிய நஷ்டமென்று நாம் அறிந்த படியால் ஒரு வேளை பணங் கொடுக்கிறதற்கு ஸ்ரீ அரண்மனையார் யோசித்தால் .... செய்து அப்பால் ஞாயப்படி பேசிக்கொள்ளலாமென்று தீர்மானித்து அரண்மனையாரைப் பணமல்ல, கவுலாத்துக்காக மாத்திரங் கேட்டு துடருமிடத்து அரண்மனையார்தானே கவுலாத்தும் அத்துடனே பணமுங் கொடுக்கிறதாய்ச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அரண்மனையார் நியாயஸ்தலத்தாரானபடியால் ....வேண்டியது தங்கள் கடமையென்று நினைத்து உடன்படிக்கைப்படி போகி ......களென்று அறிந்து கவுலாத்துக்காகவும், பணத்துக்காகவும் காத்திருக்கும் பொழுது, கவுலாத்தும் அத்துடன் பணமுங் கொடுக்கிறோமென்று சொன்ன ஸ்ரீ அரண்மனையார் .... அப்பால் பத்தாக்கூலிக்குவிட மனதில்லையென்றும் அதற்காக செ......ற சிலவுகளையும் அதின் தடவாடங்களையும் கொடுத்துவிடுகிற தென்றுஞ் சொன்னார்......... நாம் ஒருவிசை பத்தாகூலிக்கு யேழு வருஷத்துக் கென்று ஒப்புக்கொண்ட .... ததியில் அரண்மனையார் மனதுபிரகாறம் விடுகிறதற்கு நமக்கு ஒருபோதும் ஞாய........... திருந்தும் அரண்மனையார் மனதுப்படி போகிறது நன்மையென்று நாம் நல......கையால் நினைத்து அவர்கள் மனதுப்படி செய்யச் சம்மதித்தும் நாம் அதற்க......ட்ட சரீரபிறையாசங்கள் யாவற்றும் அரண்மனையார் நிமித்தம் வீணாய்......யிருக்க நாம் நமது சொந்தத் திலுங் கடன் வாங்கியுஞ் சிலவிட்ட சிலவு பண......... அரண்மனையார் சரிவரக் கொடாமலிருப்பது மிகுந்த அநியாயமென்கிற......... அரண்மனையாருக்கும் மற்ற ஞாயக்காரருக்குந் தெரியாததல்ல.

மேலும் நாங்கப்ப........... விட்ட சிலவு ரூ. ௭௲ சொச்சமென்று கணக்கிட.........ப்பலில்தானே சிலவின வகை தாங்களெண்ணிக்கொண்டதாய் தங்களுட.........லத்தெரிய வருகிறது......... பல்ல நாம் இந்த கப்ப.........ஒப்புக் கொள்ள.........ம்பி ....சிராங்கு மற்றுங் கப்பல் வேலைக்க...... இதன்றிக் கப்பல் வேலை.........தற்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ரையிட்டர், கணக்கப்பிள்ளை, வேலையாள்க்கள், மாடு வண்டிக்காறர் படிச்சிலவு நம்முட குருதை சவாரி, பல்லக்கு சவாரி ஒவ்வொரு சிலவையும் கணக்கிட்டு யேகத்துகை போட்டிருக் கிறதை அறி...... இவ்வளவு நியாயமாய் சென்றது யென்கிறதை நம்புகிறதில் தாங்கள் அனுப......... யிராமலிருக்கிறதல்ல. உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாய்

கப்பலை நீங்கள் யெடு........... கொள்ளும்போது இந்தச் சிலவுகளெல்லாம் நீங்கள் கொடுக்கவேண்டியிருக்க......... அநியாயமென்று சொல்லலாமா இந்த சிலவுகளுக்கெல்லாம் விபரமான கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மேலும் செப்புத்தகடுகளை நாம் ரூ. ௬௯௰௫க்கு வித்து யெடுத்துக் கொண்டதாயும் அந்தத் தகடுகளும் ஈயக்குண்டுகள், மற்ற சாமான்களும் ரூ. ௫௲ பொறுமானதுகளாய் தங்கள் காரியஸ்த்தன் சொல்லுகிறதா யெழுதினீர்கள். நல்லது அந்த செப்புத்தகடுகள் புதிதாய் செய்யப்பட்டபொழுது இவ்வளவு துகை பெறுமானதாயிருந்ததென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால் ஷை கப்பல் செய்து, பழசாய்போனபோது அந்த செப்புத்தகடுகள் செய்த பண துகைக்கு சரியாயிருக்குமா. அதுகளை நாம் வித்து எடுத்துக்கொண்டதாய் சொல்லுகிறதை ஒப்புக்கொள்ளப்படத் தக்கதல்ல ரூ. ௨௲ பெருமான செப்புத் தகடு பலமுள்ளதாய் செய்யப்படுகிறதற்கு அது அச்சாரங் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறதே தவிர வேறல்ல. இந்தப் பணத்தைக் கேட்குமிடத்தில் அவன் ஒப்பந்தப் படிக்கு ஒப்புக்கொண்டாலொழிய அச்சாரங் கொடுத்தது கொடுக்கமுடியா தென்று வியாட்சியஞ் செய்கிறான். இது நமக்கு யெவ்வளவு பெரிய நஷ்டம். கணக்கில் தாக்கல் பண்ணால் தள்ளவேண்டியிருக்க அதையும் ஒப்புக்கொண் டோம். ஈயக்குண்டுகளும் இப்படி மலவாதியிடத்து வைக்க...... இ .... கூடு செய்ய அச்சாரங் கொடுத்திருக்கிறது.

சாலவநாயக்கன் பட்டணம் காரியஸ்தர் நாங் கப்பல் விஷயத்தில் மெய்க்காடு கூலிக்கு சிலவிட்டது ரூ. ௫௱ சொச்சமென்று சொல்லுகிறதாய் யெழுதினீர்கள். மகடூல் இராமசாமி, கார்பாரி முன்னுக்கு அவர் பார்வையிட்டு தானே கோழிவெட்டுக்காறருக்கு மாத்திரம் ரூ. ௫௱ சிலவானங் கொடுத்திருக்க இப்பொழுதெழுதின காரியஸ்தன் சொன்னது எத்தனை பெரிய பிறட்டுயென்றும் மேலும் யிந்த ஒரு காரியத்துக்கு இவ்வளவு கொடுத்தது நிசமானால் மத்த தொழிலாளிகளுடைய கூலிகளெவ்வளவென்று பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் அன்றி யும் பலகை முதலான சாமான்கள் செய்கிறதற்கு அச்சாரங் கொடுத்தது மாத்திரம் யேறக்குறைய ரூ. ௲ சிலவானமாகி யிருக்கிறதற்கு கணக்கினாலும் வேலை ஒப்புக்கொண்ட தொழிலாளிகளொவ்வொருத்தராலும் போதுமானபடி ரூபகாரிப்படுத்துவோம்.

மேலும் ஸ்ரீ அரண்மனையார் நமக்கு கப்பல் வேலை செய்கிற தளவாடங் களும் ஜாமான்களும் வைத்துக்கொள்ளும்படிக்குக் கொடுத்த கொட்டடியில் ஷை கப்பல் ஜாமான்கள் மாத்திரம் வைத்ததல்ல நம்முடையவுங், கப்பல் கப்பித்தானுடையவும் பொருள்களாகிய ரூ. ௫௲ சிலவானம் பெறத்தக்க (சாமான்)கள் அந்த அறையிலே வைக்கப்பட்டிருந்தபடியால் நாம் அதைப் பூட்டி முத்திரை வைத்தோம். அதிலிருந்த கப்பல் ஜாமான்கள் தவிர

சாட்டுடிருபின் இராணுமிட்டா என்னப்பட்டக் கப்பல் கெடியாரம் இன்னமுஞ் சாஸ்த்திரப் பொஸ்த்தகங்களுமிருந்தது. பூட்டி முத்திரை வைத்திருந்ததாகிய அறையை உடைத்திருக்கிறதாயும் அதிலிருந்த ஜாமான்களெல்லாம் இல்லாமலிருக்கிறதாயும் சமாசாரம் வந்தது அநேகருக்கு........... நியாயஞ் செய்கிறவர்களுந் தருமமாய் இராட்சிய பரிபாலனம் செய்கிறவர்களுமான ஸ்ரீ அரண்மனையார் நாம் முத்திரைபோட்டு பூட்டிவைத்த கொட்டடியை நமது அனுமதியுஞ் சம்மதமுமில்லாமல் திறக்கிறதற்கும் நம்முட பொருள்களை யெடுத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு .... அவநியாயத்தைப் பார்க்கிலும் இது எத்தனை பெரிய அவநியாயம். மற்ற அவநியாயங்களிருக்கட்டும். இந்தக் காரியமொன்றை மாத்திரம் பேசுகிறதானால் பிறிட்டிஸ்லாவில் நமக்கு நீதி கிடைக்கமாட்டாதோ, காரியங்கள் இவ்விதமாயிருக்க யிதுகளையெல்லாம் நாம் நம்முட இங்கிலீசு பாஷையில் தங்களுக்குச் சரியா யெழுதியிருக்க நமது சரியான அபிப்பிராயத்தைத் தங்களுக்கு மனுஷாள் தங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை யென்கிறதைத் தாங்கள் நாம் இரட்டித்து எழுதினோமென்று சொன்னதினாலறிந்து தமிழ் அறிந்த ஒருவரைக் கொண்டே யிந்தக் கடிதமெழுதுகிற மிகுந்த வருத்தத்துக்குள்ளானோம். ஆகையால் தாங்கள் மற்ற மனிதருடைய கேள்விகளை வாங்காமல் இனிமேல் யி...... சிறித்து நாம் யாதொரு வருத்தத்தையும் அடையாமலும் நியாயம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்காக இனி நாம் உழைக்காமலுமிருக்கிறதற்காக தாங்கள் தயவுசெய்து யிது காரியங்கள் யாவற்றையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்துத் தாங்கள் அரண்மனையை .... டுத்தும்படியாய் .... கிறபடியால் த......... பேர் பிரஸ்தாபங்.........த்தியாய் எல்லா... ...டுப்படிக்கும் இனி யிந்தக் காரியத்தைக் குறித்து நாம் நியாய முதலானதுகளுக்குப் போகிறதினால் நமக்குண்டாயிருக்குஞ் சிறுமத்தையும் வெகுவாக்கும்படிக்குத் தங்களை அநேக வந்தனங்களோடே கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

I am

Sir

Your most obedient Servant,

James Rop.

Bavajee Ramajee Pandit,

Sirkell of His Highness the Rajah of Tanjore.

(வளரும்).

श्लोक-संख्या		अधिकरण-संख्या
६७	तन्त्रौ सहेत्युभयगं सर्वाङ्गं द्रव्यसंस्कृतिः ।	१६
	यूपबर्हिर्धर्महीनं पवित्रार्थमपीदृशम् ॥	१८
६८	शकलः सवनीये स्यात् उपांशुत्वन्तु मुख्यगम् ।	२०
	श्येनाङ्गे नवनीतं स्यात् तदङ्गेषु समेषु तत् ॥	२२
६९	तरसास्सवनीयानां पुरोडाशा भवन्ति हि ।	२३

इति तृतीये अष्टमः

अधिकरणसंख्या- १५, २०, २०, २३, २१, १७, २३, २३.

योगः – १६२. सर्वसंख्यैक्यम् – २५९.

इति तृतीयाध्यायः

अथ चतुर्थस्याध्यायस्य प्रथमः पादः

	अथ प्रयुक्तयै क्रत्वर्थपुरुषार्थविचारणा ॥	१
७०	क्रतूपकारात्क्रत्वर्थं पुंप्रीत्या तु पुमर्थता ।	३
	न विधेयं फलं गोदोहने क्रत्वर्थता न हि ॥	५
७१	द्रव्यार्जनञ्चापि तथा नेक्षेतेत्याद्यपीदृशम् ।	७
	यज्ञायुधे हविष्टं न पश्वेकत्वं क्रतोर्गुणः ॥	९
७२	विवक्ष्यं स्यात्तथा लिङ्गं दृष्टादृष्टार्थमाश्रयि ।	११
	साक्षात्प्रयुक्तिश्चिन्त्याथो आमिक्षैव प्रयोजिका ॥	१३
७३	नयनस्य परार्थत्वात्पदकर्माप्रयोजकम् ।	१४
	पुरोडाशकपालस्य नोपवापप्रयुक्तता ॥	१५
७४	पशौ शकृल्लोहितं पुरोडाशे स्विष्टकृच्च न ।	१७
	नापि प्रयाजशेषस्याभिघारः स्यात्प्रयोजकः ॥	१८
७५	समानीतिस्त्वाज्यधर्मे जुह्वाद्याज्यं व्यवस्थितम् ।	२०
	अष्टावुपभृतीत्येतद्द्विचतुष्ट्वात्मकं भवेत् ॥	२१

इति चतुर्थे प्रथमः

श्लोक-संख्या | अधिकरण-संख्या

अथ चतुर्थस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः

७६ स्वरुर्यूपानुनिष्पन्नः शाखा "प्राची" मितीरिता । २
च्छेदप्रयोक्त्री शाखा, तत्प्रहारे प्रतिपत्तिता ॥ ४

७७ तथा निनयनञ्चापां दण्डदानन्तु नेदृशम् । ६
प्रासनं प्रतिपत्तिः स्यात् तथावभृथयानगीः ॥ ८

७८ नियमः कर्तृदेशादौ तथा द्रव्यगुणेष्वपि । १०
तत्प्राधान्याच्च संस्कारे द्रव्यत्यागे तु यागवाक् ॥ १२

७९ स प्रक्षेपाधिको होमः दानमन्यस्वताकृतिः । १४
वार्तिके, द्रव्यदेवानुमितयागविधिर्मतः ॥ १५

८० यागे जुहोतिश्रवणं युक्तश्चेति नयद्वयम् । १६
यद्बर्हिरातिथ्येष्टयर्थं साधारणमिदं स्मृतम् ॥ १७

इति चतुर्थे द्वितीयः

अथ चतुर्थस्याध्यायस्य तृतीयः पादः

८१ फलश्रुतिस्त्वर्थवादो द्रव्यसंस्कारकर्मसु । १
नैमित्तिकं न नित्ये स्यात् दध्नस्तूभयशेषता ॥ ३

८२ पयोव्रतन्तु क्रत्वर्थं कल्प्यं विश्वजितः फलम् । ५
एकमेव तु तत्, स्वर्ग एवासौ सर्वसाम्यतः ॥ ७

८३ रात्रिसत्रे फलं वादात् काम्ये स्वर्गो न कल्प्यते । ९
फलं सर्वेभ्य इत्युक्तं पृथक्पृथगनुष्ठितिः ॥ ११

८४ ऐहिकामुष्मिकं चित्रायागादीनां फलं स्मृतम् । १२
सौत्रामणीचितेरङ्गं पौर्णमास्याश्च वैमृधः ॥ १४

८५ आग्निमारुतकादूर्ध्वमनुयाजेति कालवाक् । १५
इष्टेः पश्चात्सोमयागः पुत्रे वैश्वानरीफलम् ॥ १७

श्लोक-संख्या		अधिकरण-संख्या
८६	प्राग्जातकर्मणो नेयं नाप्याशौचे भवेदियम् ।	१९
	न वाजपेयकाले स्याद्बृहस्पतिसवक्रिया ॥	२०

इति चतुर्थे तृतीयः

अथ चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः

८७	यागा मुख्या राजसूये सर्वाङ्गं देवनादिकम् ।	२
	नोपसच्छेषता सौम्ये सांग्रहण्यङ्गताऽऽमने ॥	४
८८	दधिग्रहस्तु नित्यः स्यात् न तु वैश्वानरस्तथा ।	६
	तथा षष्ठीचितिः पिण्डपितृयज्ञे पुमर्थता ॥	८
८९	रशना न पशोरङ्गं स्वरोस्तु स्यात्तदङ्गता ।	१०
	षड्यागानां मुख्यतेष्टौ सोम एव हि मुख्यता ॥	१२

इति चतुर्थे चतुर्थः

अधिकरणसंख्या – २१, १७, २०, १२. योगः – ७० सर्वसंख्यैक्यम् – ३२९.

इति चतुर्थाध्यायः

अथ पञ्चमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः

९०	श्रुतिलक्षण एव स्यादर्थानां नियतः क्रमः ।	१
	विशेषणतयार्थानां क्रमश्च विधिमर्हति ॥	२
९१	क्त्वाश्रुत्या दीक्षयित्वेति क्रमश्चैव विधीयते ।	३
	अर्थाच्च पूर्वं पाकः स्यात् नियमो नानुमन्त्रणे ॥	५
९२	समिदादौ क्रमः पाठात् प्रवृत्त्या च भवेत्क्वचित् ।	७
	ऋगागमे क्रमः स्थानात् साद्यस्क्रेऽपि तथेष्यते ॥	९
९३	दैक्षः पूर्वोऽनुबंध्यात्स्यात् क्वचिन्मुख्यक्रमात्क्रमः ।	११
	बली मुख्यक्रमात्पाठः स च मन्त्राश्रितो बली ॥	१३

श्लोक-संख्या — अधिकरण-संख्या

९४ आज्यात्पूर्वं चरोर्धर्माः श्रौतं सद्यस्त्वमिष्टिषु । १५
स्यातामुत्कर्षापकर्षौ तदादिमतदन्तयोः ॥ १६

९५ प्रवृत्त्या प्रागिष्टिधर्माः यूपमात्रापकर्षणम् । १८
प्रासङ्गिकञ्च नोत्कर्षेद्वेदिमात्रापकर्षणम् ॥ २०

९६ उत्कर्षो नाग्निहोत्रस्योत्कृष्यते षोडशी पुनः । २२

इति पञ्चमे प्रथमः

——o——

अथ पञ्चमस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः

स्यात्पदार्थानुसमयः प्राजापत्यपशुव्रजे ॥ १

९७ अश्वप्रतिग्रहेष्टौ तु काण्डानुसमयो भवेत् । २
तथा मुष्टिकपालादौ प्रदानान्तस्त्ववद्यतिः ॥ ४

९८ अञ्जनाद्यापरिव्याणं, प्राजापत्यपशुव्रजे । ५
दैवताद्यवदानेषु पदार्थोऽनुसमीयते ॥ ६

९९ नानाबीजोलूखलैक्यं पात्रभेदः पृषद्घृते । ८
नारिष्ठात्प्राङ्नोपहोमः अभिषेकापकर्षणे ॥ ९

१०० देवनाद्यपकर्षः स्यात् सावित्रादेः पुरः क्रिया । ११
स्याद्रुक्मप्रतिमोकादि पश्चाद्दीक्षितसंस्कृतेः ॥ १२

इति पञ्चमे द्वितीयः

——o——

अथ पञ्चमस्याध्यायस्य तृतीयः पादः

१०१ प्रयाजैकादशत्वादि सर्वं संपाद्यमिष्यते । १
स्वस्थानवृद्धया षट्त्वं स्यात् आगन्तोस्त्वन्तवेशनम् ॥ ३

१०२ सोमवृद्धावपि तथा गायत्रे साम्न आगमः । ५
ग्रहेष्टकं क्रत्वगन्यङ्गं * चित्रिण्याद्यास्तु नान्ततः ॥ ७

* इत आरभ्य मातृकागता एव श्लोका लिख्यन्ते, इयदवधि तु स्वकल्पिताः श्लोकाः विलिखिताः । (सं)

श्लोक-संख्या		अधिकरण-संख्या
१०३	लोकंपृणा तदन्ते वाग्निहोत्रादीष्टितः परम् ।	९
	क्रत्वन्ते त्वग्निचिद्धर्मा इष्ट्यन्ते दीक्षितस्य ते ॥	११
१०४	पाठक्रमः क्रतूनां नाग्निष्टोमविकृतिः परा ।	१३
	सा च सर्वा न संस्थैव नैकस्तोमग्रहोऽत्र च ॥	१५

इति पञ्चमे तृतीयः

अथ पञ्चमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः

१०५	श्रुत्यर्थाभ्यां पाठबाधः प्रवृत्तेर्मुख्यतस्तथा ।	२
	विकल्पः सोमपूर्वत्वे सोऽपि वर्णत्रयस्य च ॥	४
१०६	सोमेऽप्यूत्वादिबाधः स्यान्नाज्योत्कर्षश्च सोमतः ।	६
	सद्यस्काला च विकृतिः सोमोर्ध्वं दोहवैकृतम् ॥	८
१०७	दर्शोर्ध्वा सोमविकृतिः,	९

इति पञ्चमे चतुर्थः

अधिकरणसंख्या – २२, १२, १५, ९; योगः — ५८.

सर्वसंख्यैक्यम् — *(३८७) ४१३.

इति पञ्चमाध्यायः

अथ षष्ठस्याध्यायस्य प्रथमः पादः

	स्वर्गः साध्यो न साधनम् ।	१
	तिर्यगादेर्नाधिकारः स्यात्स्त्रिया अप्यधिक्रिया ॥	३
१०८	दंपत्योश्च सहैवासौ नाधाने पुंद्वयस्य सा ।	५
	यावदुक्ते स्त्रियास्सेयमपशूद्रश्च सा मता ॥	७

---

* वस्तुतः सर्वसंख्यैक्यं-३८७ इत्येव पर्यवसन्नम् । मातृकायां तु ४१३इति दृश्यते । तत्र कारणं चिन्त्यम् । इतः परमस्माभिः पारमार्थिकी संख्या धनुश्चिह्नस्यान्तः निर्दिश्यते इति ज्ञेयम् ।

श्लोक-संख्या | अधिकरण-संख्या

१०९ प्रतीकारेऽद्रव्यवतोऽप्यङ्गाभाववतस्तथा । ९
*नाङ्गाभावाप्रतीकारे नित्ये साग्नेरधिक्रिया ॥ ११

११० त्र्यार्षेयवरणात्सा स्याद्रथकारस्य वाऽऽहितौ । १३
स्थपतेश्च निषादस्य, १४

इति षष्ठे प्रथमः

——०——

अथ षष्ठस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः

सत्रे प्रत्येकमेव तु ॥ १

१११ विवक्षिता कर्तृसंख्या प्रारब्धस्य समापनम् । ३
लौकिके नैव नियमः कलंजप्रतिषेधनम् ॥ ५

११२ नियमा उपनीत्यूर्ध्वं नाशक्तया कालहापनम् । ७
जीवने जीवने कर्म होमश्च प्रतिभेदनम् ॥ ९

११३ एवं गुर्वनुगत्यादौ सोमादेश्चास्ति नित्यता । ११

इति षष्ठे द्वितीयः

——०——

अथ षष्ठस्याध्यायस्य तृतीयः पादः

अशक्त्या त्वङ्गहानं स्यात्काम्ये तु न तदिष्यते ॥ २

११४ कर्माभेदो द्रव्यभेदे द्रव्यादेः प्रतिनिध्ययः । ४
न देवतादेः स मतः प्रतिषिद्धस्य नापि सः ॥ ६

११५ स्वामिनो न प्रतिनिधिः सत्रे स च मृतस्य तु । ८
आनीतोऽसौ न च स्वामी फलिसंस्कारभाक्तु सः ॥ १०

११६ सदृगेव प्रतिनिधिः यवा न व्रीह्युपक्रमे । १२
पूतीकश्च प्रतिनिधिर्नासौ प्रतिनिधेर्मतः ॥ १४

* पूर्वग्रंथेषु इदमेकमेवाधिकरणं, अत्र तु द्वित्वं समाश्रितम् ।

श्लोक-संख्या		अधिकरण-संख्या
११७	पूतीकसदृगग्राह्यं नीवारे मुख्यमेव चेत् ।	१६
	संस्कारेषु कृतेष्वेवं प्रयोजनकृतौ न तु ॥	१८
११८	संस्कारायोग्यमुख्यं स्यान्नतु कार्याक्षमं तथा ॥	२०
	शेषकार्याक्षमं मुख्यं,	२१

इति षष्ठे तृतीयः

——o——

अथ षष्ठस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः

	नाशेऽवत्तस्य चाज्यतः ॥	१
११९	एवं शेषावत्तनाशे सर्वे भक्षास्तथर्त्विजाम् ।	३
	होमः किंचित्कृत्स्नभेदे सर्वक्षाणनिमित्तता ॥	५
१२०	उभयार्त्यविवक्षा स्यात् होमाभिषवयोर्न सा ।	७
	अग्निद्वित्वविवक्षा स्यात् हविरार्तौ क्रियाविधिः ॥	९
१२१	सा च क्रिया स्याद्दर्शाङ्गं स त्यागेन च विश्वजित् ।	११
	वत्सकाले व्रतं च स्यात् असान्नाय्येऽप्ययं भवेत् ॥	१३
१२२	प्रतिपाद्याहृतौ शाखा;	

इति षष्ठे चतुर्थः

——o——

अथ षष्ठस्याध्यायस्य पञ्चमः पादः

	(अ)भ्युदये च न कर्मभित् ।	१
	देवतापनयस्त्वाज्ये निर्वापश्चाविवक्षितः ॥	३
१२३	अविवक्षा तण्डुलानां तूष्णीमर्धनिरुप्तके ।	५
	असान्नाय्येऽप्यीयमिष्टिरक्रीतेऽपि च विश्वजित् ॥	७
१२४	दीक्षाविकल्पः प्रकृतौ द्वादश द्वादशाहके ।	९
	गव्यदीक्षा पुरा माघ्या दीक्षितोऽवभृथावधि ॥	११

छर्दिर्मर्दस्तथा दुर्दः कर्दश्चेत्यभिधीयते ।
अब्दश्शब्दश्च सुब्दश्च कुब्दो रोगविशेषके ॥ ६९ ॥

इति दकारप्रासाः ।

बुधो विधिर्विधुश्च स्याद्विधामधुसुधाव्यधाः ।
वधूर्वधः पृथुश्चेति कथापि स्यान्निधिस्तथा ॥ ७० ॥

आधिर्भोधिस्तथा गोधिर्गोधा राधा च राधवत् ।
साधुस्सिधुस्तथा बाधा गाधा मेधा च कथ्यते ॥ ७१ ॥

गाधः पाधस्तथा मेधी बन्धुरन्धुरितीर्यते ।
गन्धः स्कन्धश्च सन्धा च सिन्धुरन्धश्च कथ्यते ॥ ७२ ॥

श्राद्धमिद्धं च सिद्धश्च बुद्धिर्बुद्धं च कथ्यते ।
विद्धं वृद्धश्च शुद्धश्च वृद्धिर्वृद्धमितीरितम् ॥ ७३ ॥

मूर्धा वार्धिस्तथाप्यर्धं लुब्धोऽप्यब्धिः प्रधीयते ।

इति धकारप्रासाः ।

जनो जिनो घनश्च स्यादिनश्चापि धनं धनी ॥ ७४ ॥

जनी मनो धनुश्चापि मनो वन इतीर्यते ।
भानुस्सूनुश्च मीनश्च धाना जानीति कथ्यते ॥ ७५ ॥

यानं पानं तथा दानं स्नानं स्थानं च वानवत् ।
मानं सूनं च नूनं च छिन्नं सन्नं च भिन्नवत् ॥ ७६ ॥

अन्नं विन्नं तथा छन्नं भुग्नो भग्नः प्रकीर्तितः ।
अग्निर्नग्नस्तथा नग्नं विघ्नो निघ्नश्च कथ्यते ॥ ७७ ॥

द्युम्नं चिह्नं तथा ब्रध्नः ब्रध्ना चेत्यभिधीयते ।

इति नकारप्रासाः ॥

कपिर्वपुस्त्रपुश्चेति कूपश्चाथ तपस्तपा ।। ७८ ।।

कृपा प्रपा त्रपा चापि नृपे विप इतीर्यते ।
कोपो लोपश्च सूपश्च श्रीपो गोपश्च भूपवत् ।। ७९ ।।

कूपश्च टोपः कथितश्चापस्तापः प्रकीर्तितः ।
रूपं यूपं च दीपश्च द्वीपो धूप उदाहृतः ।। ८० ।।

कल्पस्तल्पं तथा शिल्पः स्वल्पश्चेत्यभिधीयते ।
दर्पस्सर्पश्च सर्पिश्च शूर्पः कूर्पमितीरितम् ।। ८१ ।।

पुष्पं बाष्पश्च बाष्पं च निष्पापा धान्यवाचके ।

इति पकारप्रासाः ।।

सिफा शफं च कथितं रेफश्शब्दरवर्णयोः ।। ८२ ।।

इति फकारप्रासाः ।।

स्तम्बो डिम्बोऽथ शम्बश्च कबिर्बिम्बश्च कथ्यते ।
रुम्बुः कम्बुस्तथा जम्बूशाबस्तूबः प्रकीर्तितः ।। ८३ ।।

इति बकारप्रासाः ।।

स्वभूः प्रभा सभा चाथ शुभं चापि नभो नभः ।
प्रभुर्विभुस्सभश्च स्याच्छंभुर्जम्भस्तु कुम्भवत् ।। ८४ ।।

डिम्भस्तम्भस्तु जृम्भश्च रम्भा कुम्भिः प्रगीयते ।
गर्भो दर्भस्तथाप्यर्भः वार्भूरित्यभिधीयते ।। ८५ ।।

इति भकारप्रासाः ।।

द्रुमो भ्रमश्शमिश्चेति क्रमः कृमिर्यमी समः ।
सुमश्शमः स्तुमश्च स्यत्क्षमा हिम इतीर्यते ।। ८६ ।।

उमा समा रुमा चापि रमापि स्यात्तमेव हि ।
श्रमश्चैव तमोऽपि स्यात्सोमो ग्रामोपि कथ्यते ॥ ८७ ॥

काममित्यव्ययं कामस्सीमा हेमापि सीमवत् ।
दाम रामस्तथा रामा क्षेमं क्षौमं निगद्यते ॥ ८८ ॥

भीमः प्रेमा तथा नेमिः स्वामिस्सामिश्च भौमवत् ।
भीष्मं ग्रीष्मस्तथा भीष्मः कर्म भर्म च शर्मवत् ॥ ८९ ॥

ऊर्मिरुर्मी तथा धर्मो वर्म चर्म च नर्म च ।
रश्मिरश्म तथा वेश्म वर्त्म चात्मा प्रकीर्तितः ॥ ९० ॥

लक्ष्मीस्सूक्ष्मं च लक्ष्मं च रुक्मं तोक्मं निगद्यते ।
जन्म सद्म च पद्मं च पद्मा चेत्यभिधीयते ॥ ९१ ॥

इति मकारप्रासाः ।

वयो नयः पयश्च स्यात्क्षयश्चापि लयोऽपि च ।
त्रयी क्रिया जया तु स्यात् हयो ययुरितीर्यते ॥ ९२ ॥

जाया प्रायस्तथा भूयो माया छायापि चेष्यते ।
श्रेयः कायस्तथा नायो नेयो वायुरिति क्रमात् ॥ ९३ ॥

आर्यस्सूर्यस्तथा शर्यः पर्यं धुर्या च कथ्यते ।
धैर्यं वीर्यं च शौर्यं च चौर्यं क्रौर्यं निगद्यते ॥ ९४ ॥

तार्क्ष्यो वार्क्ष्यं च वाक्ष्यं च मन्युर्वन्यं च जन्यवत् ।
जन्या सैन्यं च मान्यश्च शून्यं दैन्ये च मन्यवत् ॥ ९५ ॥

कन्या जन्या च वन्या च ......

सन्ध्या विन्ध्यश्च सान्ध्यश्च वन्ध्या चेति निगद्यते ।
कक्ष्यः कक्ष्या च लक्ष्यश्च भक्ष्यं चेत्यभिधीयते ॥ ९६ ॥

अहिर्ग्रहो वहश्चेति रहस्सहसहे वही ।
गुहो महस्तु गृहवत् बहुर्मह इतीर्यते ॥ १३४ ॥

मोहः प्रोहस्तथा स्नेहो व्युहो राहुस्तु बाहुवत् ।
बाहा च सिहस्सिहा च सिंही बर्हं च बर्हिवत् ॥ १३५ ॥

इति ह्कारप्रासाः ।

पक्षः प्लक्षस्तथा मोक्षो यक्षो भिक्षा निगद्यते ।
प्रोक्षा रक्षा च लक्षश्च लक्षं न्यक्षश्च कक्षवत् ॥ १३६ ॥

दक्षो रूक्षस्तथाप्यक्षं कुक्षिः पक्षि च वृक्षवत् ।
ऋक्षं रक्षस्तथा द्राक्षा ध्वांक्षं ध्वांक्षश्च कथ्यते ॥ १३७ ॥

इति कविभल्लटविरचितपदमञ्जरी समाप्ता ।

तो जाउन मलयकेतू जवळ ॥ राहत आहेत प्रबळ ॥
म्हणोनी वर्तमान सकळ ॥ सांगताती चंचळ होउनीयां ॥ ३२० ॥

तुज धरावया सामर्थ्य असतां ॥ उपेक्षा केली कां तत्वता ॥
हें वर्तमानें सविस्तारें सांग आतां ॥ मज उत्सुकाता फार असे ॥ ३२१ ॥

गेलें कां या नगरांतून ॥ त्यांची उपेक्षाकां केली म्हणोन ॥
पुसलें त्याचें उत्तर सावधान ॥ करूनी मन अैक पां तूं ॥ ३२२ ॥

गजाध्यक्ष भद्रभट म्हणून ॥ पागेचा धणी पुरुषदत्त जाण ॥
हे दोघेहीं विषयासक्त होउन ॥ परामर्षी गै करून राहत होते ॥ ३२३ ॥

यास्तव त्यांचा अधिकार काढून ॥ जीवेसी ठेविले म्हणून ॥
राक्षसाकडे जाऊन ॥ अवस्था सांगून तेथेंच राहीले ॥ ३२४ ॥

आपले आपले अधिकार ॥ जरी आह्मास घातला सादर ॥
तरी तुमची सेवा करूनी सत्वर ॥ तुह्मासी नगर साधुनी देउं ॥ ३२५ ॥

बळगुप्त आन डिंगरात ॥ हे दोघेंहीं फार लोभवंत ॥
किती द्रव्य दिल्याहीं न पुरत ॥ म्हणूनी सेविताहेत मलयकेतूसी ॥ ३२६ ॥

जो तुमचा सेवक राजसेन ॥ तो तुमचा प्रसादें कढून ॥
हत्ती घोडे महदैश्वर्य पाउन ॥ भाग्यवंत होउन राहीला होता ॥ ३२७ ॥

हा द्रव्यवंत जाला पुरा ॥ यास धरायाचें द्रव्य हुरा ॥
अैसें म्हणतीळ म्हणोनी करूनी त्वरा ॥ मलयकेतूचा आसरा केला तेणों ॥ ३२८ ॥

जोकां सेनापती सिंव्हबळ ॥ त्याचा भाउ भागुरायण प्रबळ ॥
तोहीं पूर्वीं पर्वतकासीं अढळ ॥ स्नेहकरून त्याजवळ राहीला ॥ ३२९ ॥

मलयकेतूस भागुरायणानें ॥ तुझा बाप या चाणक्यानें ॥
मारीला यास्तव येथें राहुणें ॥ उचितपणें पाहतां योग्य नसे ॥ ३३० ॥

मलयकेतूनेंहीं माझे प्राण ॥ यानें राखिले म्हणोन ॥
क्रुतज्ञत्व अवलंबन ॥ घेतले ठेउन आपणापासीं ॥ ३३१ ॥

आपलें मंत्रीपणहीं तयासी ॥ देउन स्वस्थ मानसीं ॥
ते दोघेहीं परम प्रीतीसीं ॥ आहेत अैस्या वर्तमानासी ऐकिलें ॥ ३३२ ॥

विजयवर्मा लोहिताक्ष ॥ हे दोघेहीं मानवंत दक्ष ॥
दायिजास द्रव्य देतो समक्ष ॥ येथें राहायाचा पक्ष युक्त नव्हे ॥ ३३३ ॥

चंद्रगुप्र आमुचा अपमान ॥ वारंवार करीतो म्हणून ॥
दोघेहीं आह्मास टाकून ॥ राहीले जाउन मलयकेतुप्रती ॥ ३३४ ॥

यांचें जावयाचे कारण ॥ तुह्मास कळलें असून ॥
यांस धरावया विषईं यत्न ॥ समर्थ असून कां केला नाहीं ॥ ३३५ ॥

या विषईं तुह्मास अकौशल ॥ अथवा काहीं कार्य असेल ॥
करूनी मनप्रांजळ ॥ तुह्मी सकळ सांगावें ॥ ३३६ ॥

अकौशल सर्वथा येथें होईना ॥ काहीं प्रयोजन आहे असें माना ॥
सांगा कां त्या प्रयोजना ॥ विरक्त जनासी दोनी असती कारणें ॥ ३३७ ॥

येक करावा अनुग्रह ॥ अथवा करावा या येक निग्रह ॥
या दोनी माजी येकाचा संग्रह ॥ करूनी निःसंदेह असावें ॥ ३३८ ॥

त्यामाजी अनुग्रहवंत कोण ॥ असती निग्रहवंत कोण ॥
ऐसें विचारितां माझें मन ॥ आतां प्रमाण कोठेंहीं होत नाहीं ॥ ३३९ ॥

भद्रभट आणि पुरुषदत्त ॥ होते अश्व गजाधिकार करीत ॥
यांस काहडून त्वरित ॥ अधिकार जात दुसऱ्यासी दिलें ॥ ३४० ॥

यावरी अनुग्रह करावा ॥ यांचा अधिकार यांसी द्यावा ॥
दिलीपानें अश्व पावती अभावा ॥ केली यास्तव आह्मी उपेक्षा ॥ ३४१ ॥

जेकांडिंगरति बळगुप्र ॥ यांस दिल्हेजरी राज्य निश्चित ॥
तऱ्हीं यांस संतोष नाहीं मनांत ॥ लोभवंत यांस अनुग्रह कैचा ॥ ३४२ ॥

राजशासन भागुरायणास ॥ द्रव्य जाईल म्हणोनी भीणारास ॥
आम्ही करावा अनुग्रह यांस ॥ कैसा तो सविशेष सांग पां ॥ ३४३ ॥

विश्वास योग्य बुद्धिमंत ॥ संपत्ती युक्त वीर्यवंत ॥
तेथेंच जरी राहिळा धनवंत ॥ अनर्थ बहुत करील ॥ ३५५ ॥

जाउन बाहेर राहीला जरी ॥ काहीं प्रयोग करील कैसे तरी ॥
उपाय करून वश करूं ये भारी ॥ यास्तव कंटकापरी उपेक्षिला ॥ ३५६ ॥

जरी धरीतों तयासी स्वबळें ॥ शूर तो बहुत लोक मारील ॥
आपण तरी प्राण त्याग करील ॥ यास्तव निर्मळ उपेक्षा केली ॥ ३५७ ॥

अैसे चाणक्य बोलोनी ॥ उगाच राहीला तक्षणी ॥
मग चंद्रगुप्त कलुषमनी ॥ आपण होउनी बोलता जाहाला ॥ ३५८ ॥

आह्मासी योग्य तोचि राक्षस ॥ तुह्मी असा केवळ उदास ॥
देउन आमुचे ठाईं चित्तास ॥ स्वविषईं साहस करीत नाहीत ॥ ३५९ ॥

ऐसें चंद्रगुप्त वचन ॥ अैकोनी चाणक्य कोपायमान ॥
होउनी बोले तक्षण ॥ गहन महिमान जयाचें ॥ ३६० ॥

म्या जैसें नंदास काहडून ॥ तुजला दीधलें सिंव्हासन ॥
हे वृत्त सकळांस विदित जाण ॥ तुझेहीं अंतःकरण जाणत असेल ॥ ३६१ ॥

म्या हे दिलें राज्य सादर ॥ अैसें बोलतां फार फार ॥
आपले दैव असे थोर ॥ तेण राज्यभर मी पावलों ॥ ३६२ ॥

अैसे म्हणत नाहीत पंडित ॥ आत्मस्तुती करीत नाहीत ॥
ऐसी बोला बोली बहुत ॥ होतां संतप्त चाणक्य झाला ॥ ३६३ ॥

आह्मापेक्षा राक्षस ॥ बरा ऐसें जरी मानस ॥
तरी हें शस्त्र दे तयास ॥ बोलून चंद्रगुप्तास चाणक्य गेला ॥ ३६४ ॥

एवं मलयकेतु अैकत असतां ॥ राक्षस सांगे चंद्रगुप्तें तत्वता ॥
ऐसी चाणक्याची निराकरणता ॥ केली आतां कार्यसिद्धी आमुची ॥ ३६५ ॥

ऐसा राक्षस सांगत असतां ॥ मलयकेतु होय तयासी पुसता ॥
चंद्रगुप्त कारभार करील स्वतः ॥ अथवा दुसरा प्रधान तत्वता करील ॥ ३६६ ॥

पुनरपि पुसतां मलयकेतु नृपती ॥ राक्षस सांगे तयाप्रती ॥
त्याची सिद्धी सचिवायत्त निश्चिती ॥ स्वतः कारभाररीती त्यास कळेना ॥ ३६७ ॥

अथवा आणखी येक प्रधान केला ॥ तरी चाणक्यसमर्थ्य काय येईल त्याला ॥
अैसें राक्षसाची या बोला ॥ अैकून त्याला बोले कुमारा ॥ ३६८ ॥

जरी स्वारी करायासी ह्याच समय ॥ तरी तुह्मी विलंब करीतां काय ॥
चिंतिला असे कोणता उपाय ॥ कोण साहाय्य यावा तुह्मास ॥ ३६९ ॥

साहाय यायाचीच गरज ॥ आह्मासी नाहीं तुं समज ॥
तरी यावया उशीर कां तुज ॥ विचारशील निज उत्तर सांगतो ॥ ३७० ॥

करीतां प्रयाण सन्नाहासीं ॥ विलंब लागला मज यावयासी ॥
अैसें राक्षसाच्या वचनांसी ॥ अैकूनी मानसीं विचारी ॥ ३७१ ॥

प्रयाण सन्नाह कैसा केला ॥ ह्मणुनी मलयकेतु विचारितां त्याला ॥
मलयकेतूस सांगू लागला ॥ राक्षस आपला निश्चय ॥ ३७२ ॥

पुढें चालो मगधदेशाधिप ॥ पाठीसी शक चीन हुण भूप ॥
बाहूस गांधारम्लेछाधिप ॥ चित्रवर्मादि भूप वेढुनी तुज ॥ ३७३ ॥

अैसी आज्ञा केली ह्मणून ॥ राक्षस सांगे मलयकेतू कारण ॥
मग सिद्धार्थकाच्या जबानी प्रमाणें ॥ दिसतें वर्तमान ह्मणोनी तो मानी ॥

चित्रवर्मादिक हे भूपती ॥ आपला द्रोह करीताती ॥
अैसा निश्चय करूनी चित्तीं ॥ मलयकेतु ह्या प्रती विचारीत असे ॥ ३७५ ॥

कोण्ही येणार जाणार ॥ कुसुमपुराप्रती आहते काय नर ॥
ऐसें विचारिता मलयकेतु धीरा ॥ राक्षस इतःपर प्रयोजन नाहीं ह्मणे ॥ ३७६ ॥

आह्मीच दों दिवसां जाणार ॥ अैसें राक्षस बोलीलीया नंतर ॥
तरी तुह्मी पत्र देउनी हा नर ॥ कां सत्वर पाठविला ॥ ३७७ ॥

अैसें वदोनी सिद्धार्थकास ॥ राक्षसापुढें सोडिलें तयास ॥
त्या प्रती पुसे राक्षस ॥ काय साहास वर्तमान सांगतोसी ॥ ३७८ ॥

कळोन येईल तुम्हास तत्वता ॥ शकटदास न बोलाविता ॥
संदेह आतां निवृत्त होय ॥ मग पत्रांतील अक्षरें ॥ ४०३ ॥

लिहून आणविलें दस्तुर ॥ रुजु पाहतां दोनी येकाकार ॥
दिसताती भासुर निश्चयेंसीं ॥ तैसीच लांब रुंदीकडून ॥ ४०४ ॥

मुद्रा तेऱ्हडीचसी पाहुन ॥ राक्षस मनीं आलोचन ॥
करीतां गहनवाटे तयांसी ॥ भासे सर्वहीं रुजु हे ॥ ४०५ ॥

परंतु शकटदास मित्र रुजु नव्हे ॥ मुद्रा शकटदासा जवळीच आहे ॥
सिद्धार्थक पाहे प्राणमित्र तयाचा ॥ सिद्धार्थकाच्या वचनावरून ॥ ४०६ ॥

शकटदासानें द्रोह केला म्हणून ॥ राक्षस बहुत भिन्न होउन ॥
बैसला आपण चिंता करीत ॥ त्या समई मलयकेतूनें ॥ ४०७ ॥

पाहून राक्षसाचें आभरण ॥ पाठविली असती चंद्रगुप्तानें ॥
म्हणून त्यानें पत्रांत लिहिलें होतें ॥ राक्षसास हे आभरण ॥ ४०८ ॥

तेंच हें असेल प्रायेण ॥ ऐसा मनांत निश्चय करून ॥
नीती निपुण विचारीत असे ॥ मग राक्षस बोले आपण ॥ ४०९ ॥

विकत घेतलें वर्तका पासून ॥ ऐसें उत्तर देतांच तक्षण ॥
आपुला पुरातन कंचुकी पाचारिला ॥ पुसिलें तयास हे आभरण ॥ ४१० ॥

जाणतोसकाय म्हणोन ॥ मग तेणें सादर पाहून ॥
बोले आभरण पर्वतेश्वराचें ॥ मलयकेतुनें खिन्न होउन ॥ ४११ ॥

राक्षसाप्रती बोले ऐसें वचन ॥ बाप कुसुमपुरीं पावला मरण ॥
ते आभरण चंद्रगुप्तासी पावलें ॥ हे वर्तमान तैसे असतां ॥ ४१२ ॥

तुम्ही विकत घेतलें म्हणतां ॥ हे युक्तकाय ऐसें विचारितां ॥
राक्षस खिन्न पाहता जाला असे ॥ शकटदास आपला डबीर ॥ ४१३ ॥

पत्र पाहतां त्यांचेच दुस्तुर ॥ मुद्राहीं मन्नामांकित निर्विचार ॥
सिद्धार्थक आप्तवर मज असे ॥ चंद्रगुप्त राजा भाग्यवंत ॥ ४१४ ॥

பச்சிலையும் பசும்பொன்னும்

ஞானமும் விஞ்ஞானமும்

கடவுளைப்பற்றிய அறிவினனுபவம் ஞானமெனவும், அதற்குச் சாதனமான அறிவினனுபவத்தையூட்டும் சாத்திரங்களும் சிற்பங்களும் விஞ்ஞானமெனவும், சான்றோர்களால் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே ஞானமும் விஞ்ஞானமும் அனுபவஞானமெனுமிலக்கணத்தை மீறுவதில்லை.

அவ்வாறல்லாது அனுபவமற்றதோரறிவை நாம் நூல்களினால் முதன் முதலாகப் பெறுகின்றோமே. இதற்கு 'எழுத்தறிவு' என்றே பெயராகும். படித்தபின் அனுபவமற்ற அவ்வறிவை அனுபவவடிவமாக்கிக்கொண்டால் அது விஞ்ஞானமாகின்றது.

இவ்வாறாகிய விஞ்ஞானங்களனைத்தும் சிற்பங்களாயினும் சாத்திரங்களாயினும்; அனுபவப்பேரறிவாகிய ஞானத்திற்குச் சாதனங்களாகவே முடிகின்றன. இங்கிலையில் வேதாந்தமும், ஒரு விஞ்ஞானமேயாகும். இதனிலும் அனுபவமற்ற (பரோக்ஷ) ஞானத்தையும் அனுபவவடிவமான (அபரோக்ஷ) ஞானத்தையும், காண்கின்றோம். ஆனால் சிற்பங்கள் முதல் வேதாந்தம் முடிய விஞ்ஞானங்களேயாயினும் சிற்பங்களும் சில சாத்திரங்களும் 'அறிவே செயலாகின்றது' எனும் தத்துவத்தை, அடிப்படையாகக்கொண்டு பரமனின் 'ஸகுண மகிமைகளின்' அறிவையுணர்த்துகின்றன. வேறு சில சாத்திரங்கள் 'செயலொழிந்ததறிவு' எனத் திகழும் பரமனின் 'நிர்க்குண மகிமையின்' அறிவையுணர்த்துகின்றன. இவ்வேறுபாட்டைக் காரணமாகக்கொண்டே 'விஞ்ஞானம்' எனும் பதத்திலுள்ள 'வி' யெனுமடைச்சொல்லிற்கு அற்பமெனவும் பெரிதெனவுமிரு பொருள்கள் கூறுவர் சான்றோர்.

அறிவே செயலாகியது

சிற்பத்தைப் பெரிதெனவும் விஞ்ஞானமெனவும் சான்றோர் கொண்டாடுகின்றனர். பிரதிமையில் பூசிப்பதை யுத்தமமெனவும், சித்திரத்தில் பூசிப்பதை மட்டமெனவும், கூறுகின்றனர். காரணம் என்ன?

ஒரு சிற்பியிடம் பாறையைக் கொடுத்தால், என்ன வேண்டுமென்கின்றான். நமக்குப் பிள்ளையார் வேண்டுமானாலும், விஷ்ணு வேண்டுமானாலும், சிவன் வேண்டுமானாலும், அவன் அப்பாறையிலிருந்தே வெளிப்படுத்தித் தோற்றுவிக்கின்றான். இதற்கு அவன் செய்யும் செயல் யாது? கடவுளைச் சமைக்கின்றானா? கடவுளின் வடிவிற்கு மறைவாய் நிற்கும் வேண்டாதவற்றை ஒழிக்கின்றான்.

வேண்டாதவற்றை யொழிப்பதனுலும், பாவனை விசேஷத்தாலும், எங்கும் நிறைந்தவன் கடவுளெனவும், எவ்வடிவுங்கொண்டவன் கடவுளெனவும், சிற்பத்தினுல் தெரியவருகின்றது.

நமது செயலுக்கு விஷயமாகாமலே பேரறிவாகிய கடவுள்; பல வடிவங்கள் கொண்டு எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்ருன். அவனை நாம் பாவித்தால் நமது கருத்துக்குகந்த வடிவத்துடன் எங்கும் தோன்றுவான்; எனவும் சிற்பத்தினுல் தெரியவருகின்றது.

சித்திரக்கலையிலோ சமமாய் வழுவழுப்பாயுள்ள பலகையிலோ துணியிலோ காடு மலை மேடு பள்ளம் முதலியவற்றை (பொய்யானவற்றை)க் கைத்திறமை கொண்டு தோற்றுவிக்கின்ருன். எனவே சித்திரக்கலையில் சிற்பியினுல் தனது திறமைகொண்டு பொய்யானவை தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. சிற்பத்திலோ சிற்பியின் செயலுக்கு விஷயமாகாமலே அவனது பாவனைக்கிணங்க, உருவும் பெயருங்கொண்டு, எங்கும் நிறைந்த கடவுள் தானுகவே ஸத்தியமாகத் தோற்றுகின்ருன். இதனுலேயே சிற்பம் விஞ்ஞானமெனக் கொண்டாடப்படுன்றது.

ஆகவே புலன்களுக்கெட்டாத பேரறிவு வடிவங்கொண்ட கடவுள்; சிற்பியின் செயலுக்கு விஷயமானவன் போலும் தோன்றி, அதனிற்கு விஷயமாகாமலே, "அறிவாகிய தானே பற்பல நாமரூபங்கள் கொண்டு எங்கும் நிறைந்து உலகச்செயலாகி நிற்கின்ருன்" என்ற கருத்தைச் சிற்ப விஞ்ஞானமறிவித்து, அதனனுபவத்தை யூட்டுவதால், 'அறிவே செயல்' (நிர்க்குணமே ஸகுணம்) எனத்தெரிவிக்கின்றது.

இதுபோலும் "கடவுளே உலகம்" 'உலகிற் கடவுள்' எனும் கருத்தினனுபவத்தையுணர்த்தும் விஞ்ஞானங்களனைத்தும்; 'அறிவே செயல் அறிவேயுலகம்' எனப் பேரறிவாகிய பரமனின் நிர்க்குண வடிவினனுபவத்திற்குச் சாதனமாகின்றன.

செயலொழிந்தஅறிவு

யோகம் ஸாங்கியம் வேதாந்தம் முதலிய சில விஞ்ஞானங்கள்: செயல் ஒழிந்தப் பேரறிவு வடிவமாகிய நிர்க்குணரூபத்தின், நேரிட்ட அனுபவ ஞானத்திற்குச் சாதனமாகின்றன.

அதாவது; மனிதன் இம்மை மறுமைப் பயன்களில் அவாவினுல், அப்பயன்களுக்குக் காரணமாகிய சில கர்மாக்களைச் செய்து, அவைகளின் பயனுகிய சுகதுக்கங்களைத் தானே யனுபவித்துப், பிறவி மரணபந்தத்தில் திணறுகின்ருன், இந்த பந்தம் நீங்க, அவாவினுலேற்படும் கர்மாக்களை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு;

அக்கர்மாக்களுக்குக் காரணமாகிய மனதை; யாதொரு செயலுமற்ற முறையில் பண்படுத்தி, பரமனிடம் ஏகாக்கிரமாய் நிலை கொள்ளச்செய்ய வேண்டு மென்பதையும்; அதனனுபவத்தையும் யோகம் கூறுகின்றது.

உலகின் காரணதத்துவங்களாகிய இருபத்தைந்தினையும், அறிவு ஜட மெனும் பாகுபாட்டினாலும், அவை ஒன்றுக்கொன்றினுதவிகொண்டு ஜீவனின் போகத்திற்காகத் தாமேயியங்கும் திறமைகொண்டவையென நன்கு பகுத்தறித லாலும் ஜீவன் தனது போகத்திற்காக தத்துவங்களொன்றுக்கொன்று துணை கொண்டியங்காத முறையில் தன்னை நிலைபெறச்செய்துகொள்ளவேண்டுமெனவும் அதனனுபவத்தையும் ஸாங்கியம் கூறுகின்றது.

வேதாந்தமோ, நாம் செய்த கர்மாக்களே நமது பந்தத்திற்குக் காரணம். தீவினையின் பயனாகிய துக்கம் எவ்வாறு, நாம் விரும்பாத போதிலும் காலத்தில் தகர்க்க முடியாமல் நம்மைச் சாருகின்றதோ; அஃதே போலும் நல்வினையின் பயனாகிய சுகமும் தானே வந்தடையும். இதற்கெனப் பாடுபட வேண்டாம். இந்த பிராரப்த கர்மாவை யாரும் அனுபவித்தேயாக வேண்டும். ஆனால் பந்த ஹேதுவாயும் அவித்தையின் வடிவாயுமுள்ள, அவாவினால் ஏற்படும் கர்மாக்களை யொழித்திருந்தால், அவாவும் பயனுமற்ற அக்கர்மாக்களாலும், உபநிடதங்களில் கூறப்பட்ட ஸகுணோபாஸனைகளாலும், சித்தம் சுத்தி பெறும் அப்பொழுது வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரத்தினால், நிர்குண ஞானானுபவத்திற்குக் காரண மாகிய விஞ்ஞானானுபவம்; சிரவண மனன நிதித்யாஸனங்களால் ஏற்பட்டு, அவித்தையினாலேற்பட்ட பந்த மொழியும், கைவல்யம் தானாகவே ஸித்திக்கு மென்ற, அனுபவ விஞ்ஞானத்தைப் பயக்கின்றது.

ஆகவே, இவை அனைத்தும் நிர்க்குண ஸ்வரூபானுபவ ஞானத்திற்குச் சாதனங்களாகிய விஞ்ஞானங்களாம். ஆதலின் இவை, செயலொழிந்த அறிவின னுபவத்தை யூட்டும் விஞ்ஞானங்களெனக் கூறினோம்.

ரசாயனம்

முன் கூறிய விஞ்ஞானங்கள் போலும் ரஸாயனம் சிறந்ததொரு விஞ் ஞானமாகும். இந்த விஞ்ஞானம் மிகப் பெரியது. சரீரம் மனம் ஞானம் இம் மூன்றிற்கும் நன்மை பயக்கும். அறிவின் அனுபவத்தை ஊட்டி, பேரின்பப் பெரு நிழலில் நம்மை இளைப்பாறச் செய்வதால்; இது பரமனின் பராபர ரூபங் களின் அறிவை உணர்த்தும் சிறந்த விஞ்ஞானமாகும். ஆகையினாலேயே 'ரஸா யனம்' எனும் பதத்திற்கு முற்றிலும் துறந்த முனிவர்களால், மூவகைப்பொருள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கருட புராணத்தில் " यज्जराव्याधिविध्वंसि तद्रसायनमुच्यते " எது நரை மூப்பு வியாதிகளை அறவே ஒழித்து விடுமோ அது ரஸாயனமென, வியாஸர் கூறுகின்றார்.

தாது ரஸாயன சாஸ்த்திரங்கள் "न सूतेन विना कान्तं न कान्तेन विना रसः। सूतकान्तकसंयोगाद्रसायनमिहोच्यते ॥" ரஸத்தின் சேர்க்கையற்ற காந்தமும் காந்தத்தின் சேர்க்கையற்ற ரஸமும் பயனற்றதாகையால், ரஸ காந்தங்களின் சேர்க்கையெனும் ரசாயனம் இங்கு கூறப்படுகிறதெனக் கூறுகின்றன.

முன் கூறப்பட்ட வியாஸருடைய வாக்கியமானது, ஔஷத ரஸாயனமாகும். கடுக்காய், திப்பிலி, சீந்தில் முதலிய ஔஷதிகள் ஒவ்வொன்றுமே, ரஸாயனமெனக் கூறி; அவற்றை ஸேவிக்கும் நியமமும் பத்தியமும் அனுபானமும் ஆங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இம்முறையினால் 'க்ஷேத்ரீகரண' மெனும் சரீர கல்பம் தான் சித்திக்கின்றது. காமலோபாதிகள் விலகாது.

இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட தாது ரஸாயனமோ, ஔஷத ரஸாயனத்தை அங்கமாகக் கொண்டது. ஔஷத ரஸாயனத்தில் கூறப்பட்ட திவ்ய மூலிகைகளினாலேயோ, சுத்தகந்தகத்தினாலேயோ, க்ஷேத்ரீகரணமெனும் சரீரசுத்தியைப் பெற்ற பின், சரீரத்திற்கும் மனம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கும் திவ்ய சக்தியை ஊட்டச் சாதனமானது.

ஆகையினாலேயே, அப்பிரகம் காந்தம் முதலியவற்றின் ஸேவைக்கு, வித்யாதரர் முதலிய தேவர்களின் உலக ஸஞ்சாரமும் அவர்களின் பெருமையை இங்கு அனுபவிக்கும் வாய்ப்பும் பயனாக (ஸித்தியாக)க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த தாது ரஸாயனத்திற்கு ஸகல லோக காம சாரமும் திவ்ய சக்தி கொண்ட மனத்தால் கடவுளின் ஸகுண விபூதிகளை நேரில் கண்டு அனுபவிப்பதும் முக்கியப் பயன்களாதலின், இது திவ்விய ரஸாயனமாகும். காம க்ரோதாதிகள் அற்றவனே, இதனிற் தகுதியுடையவனாவான்.

அத்தகைய சரீர சுத்தி பெற்ற பிறகு, காமலோபாதிகள் அற்றவனாய் ரஸ காந்த ரூபமான ரஸாயனத்தைச் சேவிக்கத் தகுதியுற்றவனொருவன்; முதன் முதலாகத் தான் ஸேவிக்கப் போகும் ரஸாயனத்தை, சுத்தமான தாரம், செம்பு இரும்பு முதலியவற்றில் உபயோகித்து சாஸ்த்ரத்தில் கூறியபடி வேதம் (அணுக்களின் பரிணமத்தை) செய்கின்றதாவெனப் பரீக்ஷை செய்ய வேண்டும். "आदौ लोहे परीक्षेत ततो देहे प्रयोजयेत्" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பிறகே ஸேவிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஸேவித்து திவ்யசக்தி பெற்றவன் பரீக்ஷைக்கென்று ஏற்பட்ட சுவர்ண வேதத்தில் மயங்காதிருந்தால், இந்த தாது ரஸாயனமே நிர்க்குண ஸ்வரூபானுபவத்திற்குச் சாதனமாகிவிடும்.

இதனாலேற்படும் நிர்க்குண ஸ்வரூபானுபவமே, உபநிடதத்தால் "रसो वै सः रसँ ह्येवायं लब्ध्वानन्दी भवति" 'அதுவே நித்தியமான ரஸம் அதனைப் பெற்றே மனிதன் நித்தியானந்த ஸ்வரூபனாகின்றான்' எனக் கூறப்படும், மூன்றாவது ரஸாயனமாகும்.

இவ்வனுபவத்தில்; இவன் ஸேவிக்கும் ரஸமே மஹேசனுயும், கந்தகமே சக்தியான உமையாகவும், காந்தமே முழு முதற் கடவுளான கணபதியாகவும், ரஸ கந்தக காந்த ஸம்யோகத்திஞல் தோன்றும் சுவர்ணமே கார்த்திகேயனுகவும் தோன்றி; ஒரே வடிவாய் போத ரூபமாய்த் திகழும் அனுபவம் கிட்டுகின்றது. எந்த நிர்க்குண போத ரூபத்தை, ஸித்தமெனக் காட்ட வந்த வேதம், அவன் வடிவை "आप्रणखात्सर्व एव सुवर्णः" 'காலின் நுனி நகம் முதல் முற்றிலும் சுவர்ண வடிவங் கொண்டவன்' எனவும்; ஸ்மிருதிகள் 'हिरण्यरेताः' 'சுவர்ண வீரியங் கொண்டவன்' எனவும் கூறுகின்றனவோ; அவ்வடிவிலேயே ரஸத்தை ஸேவிக்கும் ஞானியும் பிரகாசிக்கின்ருன்.

இந்த மூவகைத்த ரஸாயனங்களைப் பற்றி முறையே வைத்திய சாஸ்த்திரங்களும் ரஸேச்வர விஞ்ஞான சாஸ்த்திரங்களும் வேதம் ரஸோபநிஷத்து முதலியவைகளும் தனித் தனியே பிரகாசிக்கச் செய்கின்றனவாயினும்; வான்மீகி வியாஸர் முதலிய மகரிஷிகளும் இதனைப் புராண இதிகாஸங்களில், மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றனர். இக்கண்ணுடன் அவைகளைக் கூர்ந்து நோக்காமல், கதையை மட்டிலும் கேட்டு நாம் மகிழ்கின்ருேம்.

நாம் எல்லோரும் தினந்தோறும் கேட்டு வருகின்ற ஸ்ரீராமாயணத்தில் வான்மீகி மகரிஷி இம்மூன்று ரஸாயன பேதங்களையும் ஒரு ஸர்க்கத்திஞல், ஸாத்தியசாதன முறைகளுடன் ஐயமறக்கூறியிருக்கின்ருர். இதற்கே குமார ஸம்பவமெனப்பெயர். இது விசுவாமித்திரன் இராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு பலாதிபலைமந்திரங்களால் சரீரசுத்தியையும் சித்தியையுமுண்டுபண்ணியபிறகு, அவர்களுக்கு திவ்ய சக்தியையளிக்க உபதேசித்ததாகும். இதன் பெருமையினுலேயே இராவண ஸம்ஹாரம்வரை "कार्तिकेयवनोद्भूताः शराः" 'கார்த்திகேயன் பிறந்த வனத்திற் பிறந்தவை இந்த பாணங்கள்' என இராமன் பெருமை கொள்ளுகின்ருன்.

இக்குமாரஸம்பவச் சருக்கத்தில்தான் திக்ஷ்ணமென்பது இரும்பல்ல கருப்பு சிவப்பு அயஸ்ஸாகியகிருஷ்ணயஸரக்தாயஸமெனும் எஃகிற்கும், தாமிரத்திற்கும் காரணமாயுள்ளது. அது ஒரு தனி உலோகமென்பதை "ताम्रं कार्ष्णायसं चैव तैक्ष्ण्यादेवाभ्यजायत" எனத் தெளிவாகக் கூறுகின்ருர்.

ரஸாயனத்தகுதி

இவ்வீதமான மூவகைரஸாயனங்களுள் நடுவில் கூறப்பட்ட தாது ரஸாயனமே மிகச் சிறந்தது. ஏனெனில் க்ஷேத்ரீகரணத்தைப் பயனுகக்கொண்ட ஔடதரஸாயனத்திற்குச் சாத்தியமாகவும், மூன்ருவதான நிர்க்குண ஸ்வரூபானுபவரஸாயனத்திற்குச் சாதனமாகவும் இருப்பதால் இதுவே முக்யமானதாகும்.

ஆனால் இத்தகைய தாது ரஸாயன சாஸ்த்திரங்கள் அதிகம் கையாளப் படாமலிருப்பதற்குக் காரணம், இதனைக் கற்கவோ ஏற்கவோ தகுதியுற்றவர் மிகச் சிலரென்பதேயாகும். தகுதியற்றவர் பலரிதனைக் கையாள முயற்சித்துப் பாழாயினர்.

ஒவ்வொரு விஞ்ஞானத்திற்கும் அதனை ஏற்கத் தகுதி யாதென்று, அந்த சாஸ்த்திரத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அத் தகுதியை முதன் முதலாக நாம் சம்பாதிக்கவேண்டும். எனவே; இந்த தாது ரஸாயனத்திற்கு க்ஷேத்ரீகரணம் ஸாதனமாயினும் அதைமட்டிலுமுடையவன் தகுதிபெற்றவனாகமாட்டான். பரமலக்ஷ்யத்தில் அவாக்கொண்டவனாகவும் அதற்கு இடையூறான பரீக்ஷார்த ஸித்திகளில் காமலோபங்களற்றவனாகவும், ரஸகந்தககாந்தாதி தேவதைகளிடம் பக்தியும் வழிபாடுமுடையவனாகவும் இருப்பவனே இந்த விஞ்ஞானத்தைக் கற்கவோ ஏற்கவோ தகுதி பெறுகின்றான்.

ரஸம் கந்தம் காந்தம் இவைகளைப்பெற அதற்குரிய தெய்வங்களை வழி படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவற்றை எந்த ஓஷதிகளிடமிருந்து பெறு கின்றோமோ அந்த ஓஷதிகளுக்கும் தனித்தனியே கூறப்பட்ட தெய்வங்களை வழிபடவேண்டும். அதோடுமட்டுமல்லாமல் அத்தகைய ஓஷதிகள் எங்கு நமக்குக் கிடைக்கின்றனவோ, அந்த க்ஷேத்திரத்தை பரிபாலிக்கும் க்ஷேத்ரபாலக தெய்வங் களின் அனுக்ரகத்தையும் பெறவேண்டும்.

இவையனைத்தும் தாதுரஸாயன சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. रसकर्मकरा दिव्याः कुलौषध्यः सुसिद्धिदाः। भ्रमन्ति पशवो मूढाः कुलौषधिविवर्जिताः॥ तृणौषधिरसानां च नैव सिद्धिः प्रजायते। तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ज्ञातव्यातु कुलौषधिः॥ रसौषध्यो महौषध्यः सिद्धौषध्यस्तथापराः। दिव्यौषध्य इति प्रोक्ता मया ह्येताश्चतुर्विधाः॥ என இக்குல ஓஷதிகளின் உதவியற்று மூடர்கள் ரஸாயனத்தில் திணறுகின்றனர். அக்குல ஓஷதிகளோ ரஸௌஷதிகள் மஹௌஷதிகள் ஸித்த ஓஷதிகள் திவ்ய ஓஷதிகளென நால்வகைப்படுமெனவும் கூறி அவைகளி னிலக்கணங்களையும் தேவதைகளையும் வழிபாட்டினையும், ஓஷதிகளின் கிரஹண சோதனங்களுக்காகிய மந்திரங்களையும் கூறியிருக்கின்றனர்.

இஃதிவ்வாறிருக்க யாதாமொரு தகுதியையும் சாஸ்த்திரத்திற் கூறியபடி பெறாது, தங்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற மோகத்தால் மட்டிலும் பெரியதோர் கழகத்தை நிறுவித் திட்டங்களை வகுத்தாலும்; அது பாழாகுமே தவிர நோக்கம் கைகூடாது. ஆகவே; இத்தகைய தகுதி பெற்றவனே, ரஸாயன சாஸ்த்திரத் தைக் கற்கவோ ஏற்கவோ முடிந்தவனாகின்றான்.

ரஸம்

ரஸமெனும் தாதுப்பொருள் நித்தியமானது. இது அணுவுக்கு அணு வாகவும் மகத்துக்கு மகத்தாகவும், எங்கும் நிலவி நிற்பது. முறையறியாத வருக்கிது விஷமாகவும், அறிந்தவருக்கு அமிர்தமாகவும் திகழ்வது. எங்கும் கிடைப்பது. இதன் ஸம்பந்தமற்று எந்த ஜீவனும் வாழவோ வளரவோ முடியாது. எல்லா உயிர்களுக்கும் உயிராய் நிற்பது. மனிதன் முதல் ஈ எறும்புவரை எல்லா உயிர்களுக்கும்; அவைகளினுடலமைப்புக்கேற்ப பரிணமித்து வாழ்வு தருதலால், உமிழ்நீர்போலும் அவரவருக்கு அமிர்தமாகவும் மற்றவருக்கு விஷமாகவுமிருத்தலால் 'விஷதோஷத்தை ஸஹஜமாகவுடையது ரஸம்' எனவும் அதனைச் சுத்திசெய்தே ஏற்கவேண்டுமெனவும், அதன் முறைகளையும் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

ஆனால்; ஒரு உயிரின் வாழ்விற்குக் காரணமாய் நிற்கும் ரஸம், மற்ற உயிர்களுக்கு விஷதோஷத்தை ஸஹஜமாகவுடையதெனினும்; கிணறுகளினின்றும் கிடைக்கும் ரஸத்தையும், கடைகளில் விற்கப்படும் ரஸத்தையும் ஏற்கலாமோவெனில் ;

அவற்றிலும்; ரஸம் பஞ்சபூதாத்மகமானபடியால், பூமிஜலம் முதலியவற்றின் சேர்க்கையினாலுண்டான தோஷங்களும் நாகம் வங்கம் முதலியவற்றின் சேர்க்கையினாலுண்டான தோஷங்களும் உண்டெனவும்; அவற்றின் சோதன முறைகளைச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே; ரஸ ஓஷதிகளிடமிருந்து ரஸம் பெறுவதே உத்தமமாகும். இதுவே உலோகவேதம் உடல்வேதமிரண்டிற்கும் சாதனமானதாகும்.

ஆனால்; ஓஷதிகளிடமிருந்து பெறப்படும் ரஸமனைத்தும் சுத்தமானதாகிவிடாது. அவைகளிலும் நாகம் வங்கம் இவற்றை பீஜமாகக்கொண்ட ரஸமாயின்; அதனைச் சாஸ்திரத்திற் கூறிய முறைப்படி தோஷமறச் சுத்திசெய்து பழச்சாற்றினாலும் இஞ்சிச் சாற்றினாலும், ஏழு ஏழு நாட்கள் புதிய புதிய சாறு கூட்டி பாவனை செய்யவேண்டும். எனினும் முன் கூறிய ரஸங்களை விடச் சிறந்ததாகும்.

ஓஷதிகளிடமிருந்தே செம்பு ரஸமும் சுவர்ணபீஜ ரஸமும் பெறப்படுமானால், யாதொரு சுத்தியும் தேவையில்லை. ஆனால் இவ்விரண்டுவித ரஸங்களும், சாஸ்த்திரத்திற் கூறியுள்ள கல்ப ஓஷதிகளிடமிருந்தே பெற முடிந்தவைகளாம். அத்தகைய கல்ப ஓஷதிகளோ; நிசாசரம் அங்கநாயிகா உச்சடாசாகம் இரிந்திரி என்பவைகளாகும். இவற்றினிலக்கணங்களும் செய்முறையும், சாஸ்த்திரங்களில் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இவற்றினின்றும் பெறப்படும் ரஸம், மூவகைப் பட்டதாம். முறையே சர்மாரம் சுக துண்டம் ஹம்ஸ பாதம் எனப் பெயருடையவை. சர்மாரம் வெள்ளி போன்றது. சுக துண்டம் மஞ்சள் நிறம் கொண்டது. ஹம்ஸபாதம் செம்பரத்தை மலரின் நிறங் கொண்டது. இந்த ஹம்ஸ பாத ரஸமே சுவர்ண பீஜ ரஸமாகும். இதனை வைத்திய சாஸ்த்திரங்களில் (चक्षुष्यं) 'கண்ணுக்கு மிக நன்மை பயக்க வல்லது' எனவும் கொண்டாடி யிருக்கின்றனர்.

இத்தகைய ஹம்ஸ பாத ரஸம் யாதொரு தோஷமற்றதாயினும் தோஷங்களை நீக்கும் முறைகள் தேவையில்லையாயினும், ரஸ நியமனத்திற்காகிய ஊர்த்வ பாதனம் அதப் பாதனம் திர்யக் பாதனமெனும் மூன்று முறைகளைச் செய்தே தீர வேண்டும். அன்றேல் ரஸம் நெருப்பிற்கு நில்லாது. பத்தமாகாது. ஹம்ஸ பாத ரஸமானது பாதனங்களினால் மட்டிலுமே கட்டுப்படுவதற்கும், நெருப்பை ஸஹிப்பதற்கும், காரணம் யாது?

இந்த திவ்ய ஓஷதியில் பீத கந்தகமும் ஹம்ஸ பாத ரஸமும் தானிருக்கின்றன. ஆகவே நந்திகேசுவர யந்திரத்தினால் 7 நாட்களில்; ரஸம் மேலே சென்று கீழே வந்து; கீழே கந்தகமும் ரஸம் மேலேயுமாகத் தெளிந்து பிரிந்து நிற்பது, இந்த ஓஷதியின் பெருமையினாலேயே யாகும். அப்பொழுது அந்த ரஸம், சென்னிறத்துடன் தான் இருக்கும். அதன் பிறகு இரண்டு மாத காலத்தில், ஓஷதியின் பலத்தினாலேயே; ரஸத்தின் கீழேயுள்ள கந்தகம் சிறிது சிறிதாக மேலே சென்று, முட்டுண்டு, ஒளி மய ஜலமாகி, ரஸத்தில் சொட்டி, ரஸத்தினால் புசிக்கப் படுகின்றது. ரஸமானது தன்னளவில், ஆறிலொரு பாகம் கந்தகத்தைப் புசித்ததாயின்; கரு நிறங் கொண்டு ஆரோட ரஸமாகி விடுகின்றது. இந்த ஆரோட ரஸமே; காய கற்பங்களுக்கும் வியாதிகளைப் போக்குவதற்கும் சக்தி பெற்றதெனவும் அதனை ஸேவிக்கும் முறைகள் யாதெனவும், சாஸ்திரத்திற் கூறப் பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறு ஓஷதி பலத்தினாலேயே ரஸத்தில் கந்தகத்தை ஜாரணம் செய்வதற்கு 'வாஸனாமுக தீபனம்' எனப் பெயர். இது மிகவும் சிறந்த முறையாகும்.

மேலும் இந்த ரஸ ஓஷதியினின்றும் கிடைக்கும் ஹம்ஸ பாத ரஸமே 'நிர்பீஜ ஸுவர்ணம்' எனப்படும். இந்த ரஸத்தில் ஸமபாகம் கந்தகம் ஜாரணம் செய்யப்பட்டதானால், அந்த ரஸம் சதவேதி யெனப்படும். அதாவது: நூறு தோலா உலோகத்திற்கு ஒரு தோலா ரஸம், வேதமுறையில்; ஏற்கப் படுமானால் நூறு தோலா உலோகத்தையும் தங்கமாக்கி விடும். மற்ற ரஸங்கள் சுத்தி செய்யப்பட்டு வேத முறையில் சதவேதியாக்கப்படுமானால், உலோகம் தொண்ணூற்றெட்டு பாகங்களும் பீஜ ஸுவர்ணம் ஒரு பாகமும் சதவேதி ரஸம் ஒரு பாகமும் ஏற்க வேண்டியதாகும். ஆகவே பீஜமான சுவர்ணத்தின் ஜாரணமில்லாமலே உலோகங்களை சுவர்ணமாக்குவதால், ஹம்ஸபாத ரஸத்திற்கு நிர்பீஜ

ரஸசுத்தி

பஞ்சபூதாத்மகமான ரஸத்தை 'தப்தகலுவத்தில்' ஐந்து பலங்களுக்குக் குறைபடாமல், நூறு பலங்களுக்கு அதிகப்படாமல் இட்டு, கலுவத்திலிட்ட ரஸத்திற்குப்பதினாறிலொருபாகம் செங்கற்பொடியும் மஞ்சள்பொடியுங்கூட்டி, நாள் முழுவதும் பழச்சாற்றினாலரைத்து, சூடான காடியினால் கழுவவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் நாகதோஷம் நீங்கிவிடும். இம்முறையினாலேயே ஏரழிஞ்சிலினாலும் இந்திரவாருணியினாலும் அரைத்துக்கழுவினால் வங்கதோஷம் நீங்கிவிடும். சரக்கொன்றையினால் இவ்வாறு செய்தால் மலதோஷம் நீங்கிவிடும். கருவூமத்தையினால் இவ்வாறு செய்தால் அணுவணுவாய்ப் பிரிந்தலையும் சாஞ்சல்யம் நீங்கிவிடும். திரிபலையினால் விஷதோஷமும், திரிகடுவினால் கிரிதோஷமும் நீங்குகின்றன. நெருஞ்சிலினால் நெருப்பை ஸஹிக்காத்தன்மையெனும் தோஷம் நீங்குகின்றது.

அதன்பிறகு வங்காதிவாடைகள் அறவே ஒழிவதற்கும், எழுவகைக்கஞ்சுக தோஷங்கள் நீங்குவதற்குமென, முன்கூறிய சரக்குகளின் சூரணத்தைப் பதினாறிலொருபாகம் வகைக்குக்கொண்டு, அந்த பாதரஸத்தை முன்போலவே குமரியின் ரஸத்தினால் அரைத்துக்காடியினாற் கழுவவேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் இந்த ரஸம், வைத்தியத்திற்கும் ரஸாயனத்திற்கும் மிகவும் ஏற்றதாகும்.

கந்தகம்

இம் முறையில் சுத்திசெய்யப்பட்ட ஆரோடரஸமானது, உடல் உலோகம் இருவித ரஸாயனத்திற்கும் வைத்தியத்திற்கும் ஏற்றதாக வேண்டுமானால்; அதனில் கந்தகத்தை ஜாரணம் செய்தே தீரவேண்டும். கந்தகத்தைச் செரித்துக்கொள்ளாத ரஸம் பந்தப்படாது. பத்தமாகாத ரஸத்தை, மூர்ச்சை கொள்ளச் செய்வதோ மரிக்கச்செய்வதோ பாவச்செயல் (பயனற்றது.) "जीर्णे गन्धे पुनर्देयं षड्भिर्वारैरसं। समम्। षड्गुणे गन्धके जीर्णे मूर्छितो रोगहा भवेत् ॥ अथ वक्ष्यामि देवेशि जारितं रसमारणम् - अजारितं रसंमूढः प्रमादान्मारयेद्यदि ॥ मम द्रोही स पापिष्ठो महापातकवान् भवेत् ॥" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

எனவே; கந்தகத்தைச் செரிக்காத ரஸத்திற்கு, மூர்ச்சனையோ மாரணமோ பயனற்றதெனவும்; மூர்ச்சனையும் மாரணமும் செய்யப்படாத ரஸம், வியாதிகளைப் போக்காதெனவும்; கூறப்பட்டிருப்பதால், கந்தகத்தைச் செரித்த ஆரோடரஸமே வைத்தியத்திற்கு உரியதெனத் தெளிவாகின்றது.

இனி உலோக வேதத்தைக் கவனிப்போம். சுத்தி செய்யப்பட்ட ஆரோடரஸத்தில் கந்தகத்தின் ஜாரணமில்லாமலேயே, ரக்தவல்லீ முதலிய மூலிகைகளால் பந்தம் செய்யும் வழிகள் கூறப்பட்டிருப்பதனாலும்; அப்பிரகம் காந்தமிவற்றை ஜாரணம் செய்தே, உலோகங்களை வேதிக்கும் முறைகள் கூறப்பட்டிருப்பதி

(5) Irregular exceptions to एरनेकाचो ... furnished to the भू by न भूसुधियोः ।

चमूमतिक्रान्तः=अतिचमूः–He who overstepped the army.

अतिचमूः	अतिचम्वौ	अतिचम्वः
हे अतिचमु	हे ,,	हे ,,
अतिचमूम्	,,	अतिचमून्
अतिचम्वा	अतिचमूभ्याम्	अतिचमूभिः
अतिचम्वै	,,	अतिचमूभ्यः
अतिचम्वाः	,,	,,
,,	अतिचम्वोः	अतिचमूनाम्
अतिचम्वाम्	,,	अतिचमूषु

The termination ऊ is added by Uṇādi Sūtra कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः (1—81)

The word चमूः being always feminine the Bahuvrīhi compound though as a whole is masculine, is such regarded as a feminine. It is a 'Nadī' & is therefore declined as such. It corresponds to बहुश्रेयसी of bases ending in long ई.

Nom. Sing. The termination स् is not dropped by हल्ङ्याब्भ्यो ... for the base does not end in a consonant.

Voc. Sing. The final vowel is shortened by अंबार्थनद्योर्ह्रस्वः

4—5 & 6 Sing. Augment आ is prefixed to these terminations by 'आण्नद्याः' which takes Vṛddhi with the vowel of the termination by 'आटश्च'

6th Plural. There is नुट् by ह्रस्वनद्यापो नुट्.

7th Sing. The termination is आम् by 'ङेराम्नद्याम्नीभ्यः'

कटं प्रवते-इति-कटप्रूः

कटप्रूः	कटप्रुवौ	कटप्रुवः
हे ,,	हे ,,	हे ,,
कटप्रुवम्	कटप्रुवौ	कटप्रुवः
कटप्रुवा	कटप्रूभ्याम्	कटप्रूभिः
कटप्रुवे	,,	कटप्रूभ्यः
कटप्रुवः	,,	,,
,,	कटप्रुवोः	कटप्रुवाम्
कटप्रुवि	,,	कटप्रूषु

Similarly लूः, परमलूः

From root No. 957, प्रुङ्=गतौ. The rule that applies is 'अचिश्नुधातुभ्रुवां ...' The places where this differs from the type, are written in red ink. As the base consists of more than one letter, no doubt it comes under the word अनेकाचः of एरनेकाचः... ' and it may appear that 'यण्' should come in But the expression 'असंयोगपूर्वस्य' releases this word from the operation of 'एरनेकाचः ...' and so 'अचि श्नुधातु ...' applies.

Note: — In the S. K. (सिद्धान्तकौमुदी) the example after हूहूः is अतिचमूः and then खलपूः I have changed the order. So that I may first illustrate the simple rule 'एरनेकाचो ... ' A mere appropriate example for this rule however should be लूः.

लूः	लुवौ	लुवः
,,	,,	,, etc.

By the Vārtika 'गतिकारकेतरपूर्वपदस्य यण् नेष्यते' which applies to 'ओः सुपि' which corresponds to 'एरनेकाचो ...'. roots whose 1st member is neither a गति, nor a कारक will not come under 'एरनेकाचो ...' but would come under 'अचि श्नु...' Of that kind is- परमलूः परमलुवौ परमलुवः etc.

अथ अष्टचत्वारिंशः खण्डः

अथास्थिसञ्चयनम्

अथास्थिसंचयनमपरेद्युः तृतीयस्यां पञ्चम्यां सप्तम्यां वाऽऽज्यं प्रोक्षणीं आज्यस्थालीं स्रुक्स्रुवौ लाजापूपवटकादियुक्तं चरुं गन्धाक्षताभ्यंजनोदुम्बरशाखाग्नीन् तिलान् दर्भान् निधानार्थं कुम्भमपिधानं च बृहतीफलं नीललोहिते सूत्रे आमश्राद्धार्थं च तंडुलान् पयः पञ्चगव्यं दात्रं पानार्थमुदकुम्भं येन चान्येनार्थी भवति तदप्यादाय बन्धुभिस्सह श्मशानं गत्वा स्नात्वा ब्राह्मणानुज्ञां लब्ध्वाऽस्थनश्चंडालश्वानसृगालादीनां स्पर्शदोषनिवारणार्थं कृच्छ्रत्रयं कृत्वा, पञ्चगव्येन प्रोक्ष्य पुनस्संकल्प्य, एतस्मिन्नहनि एतस्यास्थिसंचयनं करिष्य इति संकल्प्य, क्षीरमिश्रोदकेन उदुम्बरशाखया प्रक्षादयन् पाददेशे दक्षिणामुखस्तिष्ठन् 'यं ते अग्निममन्थामेति' पञ्चभिस्सकृदस्थीन्यवोक्ष्य अत एवाङ्गारान् दक्षिणान्निर्वृत्य स्रुवसंमार्जनांतेग्निं परिषिच्य अवसृजेति प्रतिमन्त्रं तिस्रः स्रुव आहुतीर्हुत्वा स्रुवमग्नौ प्रहृत्य पुनः परिषेचनं कुर्यात्। दह्यमाने तु शवे, अग्नौ वर्षादिना शान्ते कृच्छ्रत्रयं कृत्वा पूर्ववद्वह्निमुत्पाद्य मन्त्राद्यावृत्तिं विना तूष्णीमेव शरीरशेषदहनं कृत्वा अस्थिसंचयनहोमं कुर्यात्।

दहनानन्तरं संचयनहोमात्पूर्वं (अग्नेः) नाशे उपानीतेनाग्निना अग्निनष्टप्रायश्चित्तं कृत्वा स्रुवाहुतीर्जुहुयात्। अयुग्भिरुदकुम्भैः स्रवोक्षितमवोक्ष्य अपगतरजस्काः पञ्च स्त्रियः संचिन्वन्ति। तासामेका सव्ये हस्ते नीललोहितसूत्राभ्यां बृहतीफलमाबध्य सव्येन पदाऽश्मानमास्थाय सव्येन पाणिना प्रथमा अनन्वीक्षमाणोत्तिष्ठात इति दद्भ्यश्शिरसो वाऽस्थीन्यादाय निश्शब्दं कुम्भे निदधाति। इदं त एकमिति द्वितीयांसाभ्यां च, (पर ऊत एकमिति तृतीया पार्श्वाभ्यां श्रोणिभ्यां च, अथ चतुर्थी तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्वेति ऊरुभ्यां जङ्घाभ्यां च,) संवेशन इति पञ्चमी पद्भ्यामेवाऽयुजाकारं सुसंचितं संचिन्वन्ति। ततः कर्ता भस्माभिसमूह्य संहृत्य शरीराकृतिं कृत्वा, श्मशानवेदिकापूजां करिष्य इति संकल्प्य शिलात्रयमादाय मध्ये प्रेतराजायोत्तरतो रुद्राय दक्षिणतो यमाय एवं शिलात्रयं कृत्वा उरसः उपरि निक्षिपेत्। मध्ये प्रेतराजाय 'अयं ते क्षण उपतिष्ठत्वि'त्यादि क्षणाद्यासनक्षणाभ्यङ्गस्नानवस्त्रगन्धाक्षतपादुकाछत्रध्वजानि प्रत्येकं दत्वा नाममन्त्रेण पिंडत्रयं उभयतस्तिलोदकपुरस्सरं दत्वा बलिं सोपदंशलाजान् सापूपान् यथाभागं दत्वा अत्र स्नाहीत्युदकुम्भमत्र पिबेति क्षीरघटं च प्रेताप्यायनमस्त्विति शिरसः स्थाने दद्यात्।

उत्तिष्ठ प्रेहीति अस्थिकुम्भमादाय नदीतीरं गत्वा शम्यां पलाशमूले वाऽवटं खात्वा दर्भानास्तीर्य तूष्णीमस्थिकुम्भं निधाय जघनेन कुम्भं कर्षादिसमानमासमनात् कुम्भभञ्जनवर्जं कुर्यात्।

अथ पञ्चाशः खण्डः

अथ वृषोत्सर्जनप्रयोगः

अथ वृषोत्सर्जनम् — एकादशाहे कर्ता संगवे स्नात्वा पुण्याहं वाचयित्वा नवश्राद्धं कृत्वा होमप्रदेशं गृहं च गोमयेनानुलिप्य प्राणानायम्य पितुर्गोत्रस्येत्याद्येकादशेहनि प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं पिशाचत्वनिवृत्त्यर्थं (च) वृषोत्सर्जनं करिष्य इति संकल्प्य यज्ञोपवीत्येव कुर्यात् । शिवस्त्वष्टरिति द्वाभ्यां गोमिथुनमभिमन्त्र्य अग्नींधनाद्यग्निमुखान्तं कृत्वा (गृहपाकं) चरुमादायावदानधर्मेण जुहुयात् । मयोभूर्वात इति चतसृभिः इह धृतिरिति चतसृभिर्महीमूषुमातरं॰सुव्रतानां सुत्रामाणं पृथिवीमिति द्वाभ्यां चर्वाहुतिं स्विष्टकृतं च हुत्वा द्वौ चतुर्णां मन्त्राणां रुद्राय पर्जन्यायेन्द्राय प्रजापतय इति क्रमेण त्यागः उस्राभ्य इति । उत्तराणां चतुर्णां धृत्यै विधृत्यै रंत्यै रमत्यै (इति त्यागः) । अंत्ययोरनयोरदित्यै (इति त्यागः ।) समित्सन्नहनं परिधिप्रहरणादि जयादिब्रह्मविसर्जनांते हुतशेषं चरुमादाय अग्नेः पूर्वदिश्यस्य अष्टभिर्वाक्यैः पूर्वाद्यष्टदिक्षु अर्कपत्रेष्वौदुंबरपत्रेषु वा पिंडैरग्नेरलंकरणं कुर्यात् ।

ओं भूर्भुवस्सुवः दिशो वो मिथुनं मानो मिथुनं रीढ्व इति जपित्वा गोमिथुनं वस्त्रादिभिरलंकृत्य प्रभ्राजमानानामित्यनुवाकमागावो अग्मन्निति सूक्तं रुद्रं च जपित्वा तुभ्यमग्र इति तिसृभिर्गोमिथुनमग्निं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य एतं युवानमिति पंचभिर्गोमिथुनं द्वित्रिपदानि वा प्राक्प्रदेशं गमयित्वा वृषभस्य बुद्धिमुपदिशेत् — "हे वृषभराज ! पूर्वस्यां दिशि देवब्राह्मणक्षेत्राणि परित्यज्य पर्वतेष्विष्टं घासं भक्षयित्वा तत्र समुद्रोदकं पीत्वा गवांपतिर्भूत्वा यथेच्छं विहर" इति । एवं दक्षिणपश्चिमोत्तरासु । हुतशिष्टाज्येन वृषभस्य दक्षिणोरौ त्रिशूलं विलिखेत् । तस्य वामोरौ लिङ्गमुद्रां विलिख्य तपनं कारयित्वा पूर्णपात्रमादाय आपो हिष्ठा मयोभुव इति तिसृभिः हिरण्यवर्णा इति चतसृभिः पवमानस्सुवर्जन इत्यनुवाकेन समुद्रज्येष्ठा इत्यद्भिर्मार्जयेत् । एवंगुणविशिष्टायां तिथौ पितुर्गोत्रस्य शर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्त्यर्थं एष वृषः मया उत्सृष्टः इति ऋषभंमासमानानामिति जपित्वा वृषभस्य लोमरुधिरत्वग्दाहदोषनिर्हरणार्थं वस्त्राज्यतिलोदकुम्भदानानि कुर्यात्, एष वृषोत्सर्गः ॥ ५० ॥

इति पञ्चाशः खंडः ॥

अथैकपञ्चाशः खण्डः

एकाहप्रयोगः

अथैकाहं — पुरुषाहारप्रमाणं समुद्रशाकादिभिः चरुश्रपणं कृत्वा सङ्गवातीते चर्वादीनादाय ग्रामाद्बहिर्देवालये नदीतीरेऽश्वत्थमूले वा कुण्डं खात्वा, समस्तसंपदित्याद्यच्युतं पदमित्यन्तमुक्त्वा (भूमौ) तिलदर्भान्निक्षिप्य, प्राचीनावीती पितुर्गोत्रस्येत्यग्नावायैकोद्दिष्टश्राद्धं कर्तुं अधिकारसंपद्-

स्त्विति वदेत्। प्राणानायम्य वर्तमानमुक्त्वा पितुः गोत्रस्य शर्मणः प्रेतस्य मरणादिनादारभ्य एकादशेहनि प्रेततृप्तिद्वारा प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं आद्यमासिक एकोद्दिष्टश्राद्धं एकोद्दिष्टविधानेन ब्राह्मणाभावे अग्नौ करिष्य इति संकल्पयेत्। दर्भैरपेतवीतेति कुण्डं मध्यं विमृज्याभ्युक्ष्य लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्य तिलदर्भानादाय पितुर्गोत्रस्य शर्मणः प्रेतस्य अग्नावेकोद्दिष्टश्राद्धे अयं ते क्षणः उपतिष्ठतु इति क्षणं दद्यात्। एवं सर्वोपचारेषु मासिकमुच्चार्य उपतिष्ठत्विति कुर्यात्।

गोमयेनोपलिप्तदेशे वर्तुलमण्डले गन्धतिलैरभ्यर्च्य पितः गोत्र शर्मन् प्रेत इदं ते पाद्यमिति तिष्ठन्पादप्रक्षालनं कुर्यात्। पितर्गोत्र इत्यादिविष्टरं दत्वा अपहता इत्यादि यत्रास्य गतं मन इत्यूहेन तिलान्विकिरेत्। उदीतामवरोन्मध्यमः प्रेतस्सोम्य असुं य इयायावृक ऋतज्ञ सनोवतु प्रेतोहवेत्यूहेन तिलाद्भिरवोक्ष्यापवित्रात्मानं प्रोक्षेत्यादि श्राद्धयोग्या भवंत्वित्यन्तं उक्त्वा पितुर्गोत्रस्य इत्याद्यासनमुपतिष्ठतु, एत्रमेत्र प्रकृतश्राद्धे क्षणः कार्यः इति वदेत्। तथेति प्रत्युक्ते प्राप्नोतु भवानिति कर्ता वदेत्। प्राप्नवानीति प्रतिवचनम्। अग्नेः पुरतोऽर्घ्यपात्रमासाद्य प्रकृतवत्कुर्यात्। शन्नोदेवीरित्यन्ते प्रेताय वो जुष्टं गृह्णामीत्यर्घ्यग्रहणम्। तिलोसीति मन्त्रे गोसवे देवनिर्मितः प्रेत एहीत्यूहः। सर्वत्र स्वधाशब्दवर्जं पितरं गोत्रं शर्माणं प्रेतं इमान् लोकान्प्रीणयाहीति तिलावपनम्; नावाहनम्। उपतिष्ठतामित्यर्घ्यं निवेद्य यादिव्या इत्यन्ते पितर्गोत्र इत्याद्यर्घ्यपात्रं न्युब्जं कृत्वा "इहलोकं परित्यज्य गतोसि परमां गति" मिति मूर्धादिपादान्तं तिलैरभ्यर्चयेत्। धूपदीपवर्जं 'यथाविध्यर्चितं' इत्यन्तं कुर्यात्। भोजनपात्रे प्रसार्य घृतप्लुतमन्नमादाय प्रेताहुतिं होष्यामीति संकल्प्य अग्नेर्दक्षिणतः किंचिदङ्गारान्निरूह्य परिस्तीर्य परिषिच्य मेक्षणेनादायाऽभिघार्य पित्रे गोत्राय शर्मणे प्रेतायाऽमुष्मै यमाय स्वाहेति प्राचीनावीती जुहुयात्। यमायेति त्यागः। पुनः परिषिच्य हुतशेषं पिण्डे नियोजयन्ते।

भोजनपात्रेन्नादिपरिवेषणं कृत्वान्नसूक्तजप कुर्यात्। पृथिवीतेपात्रमित्याद्यूहेनैकवचनेन ब्राह्मणपदस्थानेग्निपदं प्रयोजयेत्। पांसुर इत्यंते पितर्गोत्र इत्याद्येतत्ते अन्नं सपरिकरं प्रेतो देवता इदमन्नं सोपस्करं सव्यञ्जनं सपरिकरं सदक्षिणाकं सतांबूलं पित्रे गोत्राय शर्मणे प्रेताय सतिलापिधानउदकुम्भं प्रेततृप्तिद्वारा प्रेतत्वविमुक्त्यर्थमुपातिष्ठतु इति तिलोदकं निनयेत्। वर्तमानमुक्त्वा पितरं गोत्रं इत्याद्युद्दिश्य स्वेन क्रियमाणेन पितुर्गोत्रस्येत्यादिप्रेततृप्तिद्वारा प्रेतत्वविमुक्त्यर्थमुपतिष्ठत्विति तिलोदकं विसृजेत्। तूष्णीं समन्तं परिषिच्य अन्नं गायत्र्या प्रोक्ष्य परिषिच्याऽपोशनं दत्वा प्राणाय स्वाहेति पंचप्राणाहुतीर्जुहुयात्। यत्ते कृष्णश्शकुन इति मन्त्रं पुनः पुनरुच्चार्य हस्तेन द्वात्रिंशत्कबळान् अग्नौ जुहुयात्। अग्नीषोमाभ्यामिति त्यागः। उत्तरं परिषिच्य ब्राह्मणभोजनपक्षे इमं मन्त्रं द्वात्रिंशद्वारं प्रतिकबळं अनुमंत्रयेत्। भोजनांते पितर्गोत्रेत्यादि इयं ते तृप्तिरिति भूमावन्नं दत्वा उत्तरापोशनं दद्यात्।

इत्याद्येकादशेहनि प्रेततृप्तिद्वारा प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं आद्यमासिकश्राद्धं अन्नद्रव्येणाद्य करिष्य इति संकल्प्य, पुनः प्राणानायम्य एवंगुण+तिथौ एकादशेहनि देशकालवैपरीत्यशंकया वत्सरान्ते सपिण्डीकरणं कर्तुमशक्यत्वात् श्वः सपिण्डीकरणं कर्तुकामः आगामि ऊनमासिक द्वितीयमासिक त्रैपक्षिक तृतीयमासिक चतुर्थमासिक पञ्चममासिक षाण्मासिक ऊनषाण्मासिक सप्तममासिकाष्टममासिक नवममासिक दशममासिक एकादशमासिक (द्वादशमासिक) ऊनाब्दिकमासिकाख्यानि पञ्चदश-एकोद्दिष्टश्राद्धानि स्वस्वकाले कर्तव्यानि स्वकालविहितेनाद्यमासिकेन सहापकृष्य रुद्रगणाख्यश्राद्धं च प्रेतोद्देशेन वृषभस्य स्वग्दाहजनितदोषनिर्हरणार्थं वृषभोत्सर्जनब्राह्मणभोजनं अवशिष्टब्राह्मणभोजनं च एकोद्दिष्टविधानेन आद्यमासिकेन सह समानतन्त्रेण एकपाकेन अन्नादिद्रव्येण करिष्य इति संकल्प्य; पूर्ववत्क्षणादि तत्तन्मासिकमुच्चार्य पादप्रक्षालनं कृत्वाचान्तान् विष्टरेषूपवेश्य श्राद्धकर्म करिष्य इति संकल्पयेत् ।

अष्टादशार्घ्यपात्राण्यासाद्य पुरतस्सादयेत्, एकं वा । तत्तन्मासिकमुच्चार्याष्टादशार्घ्याणि दत्वा इहलोकं परित्यज्येत्यादि भोजनपात्रप्रसारणान्ते घृताप्लुतमन्नं घृतं चादाय पूर्ववत्संकल्प्य पितुः गोत्रस्येत्यादि वसुगणाख्यान्तश्राद्धेषु भवदनुज्ञया लौकिकाग्नौ प्रेताहुतिं होष्यामीति संकल्पयेत् । पूर्ववत् तत्तन्मासिकमुच्चार्याष्टादशाहुतीर्हुत्वा शेषं पिण्डेषु नियोजयेत् । परिवेषणादि प्रत्येकं प्रत्येकमन्त्रत्यागं कृत्वा संकल्प्य पितुर्गोत्रस्येत्याद्येकादशेहनि पितरं गोत्रं इत्याद्युद्दिश्य मया कृतेनानेनाद्यमासिकैकोद्दिष्टश्राद्धेन, देशकालवैपरीत्यशंकया श्वः सपिण्डीकरणं कर्तुं ऊनमासिकप्रभृति ऊनाब्दिकाख्यैः स्वस्वकाले कर्तव्यैः पञ्चदशैकोद्दिष्टश्राद्धैः, प्रेतोद्देशेन वसुगणाख्यश्राद्धेन, रुद्रगणाख्यश्राद्धेन अवशिष्टब्राह्मणभोजनेन च पितुर्गोत्रस्य शर्मणः प्रेतस्य प्रेततृप्तिद्वारा प्रेतत्वविमुक्तिरस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु इति तिलोदकं विसृजेत् । तथैव प्रतिब्रूयुः । परिषेचनादि कारयित्वा आपोशनं प्रदाय पितर्गोत्र शर्मन् प्रेत आद्याद्यवशिष्टपर्यंतेषु प्रेत भुंक्ष्वेति भोजनायातिसृजेत् । तृप्तिरस्त्वित्याद्यष्टादशपिण्डान् पूर्ववद्दत्वोपरितिलोदकाद्यभिरमतामित्यन्तं पूर्ववत् कुर्यात् । सोदकुम्भदक्षिणाताम्बूलानि दत्वा ब्राह्मणान्विसृज्य पिण्डानप्सु प्रास्य स्नात्वा पुण्याहं वाचयेत् ॥ ५२ ॥

इति द्विपञ्चाशः खण्डः॥

अथ त्रिपञ्चाशः खण्डः

अथ सपिण्डीकरणम्

सायमौपासनं कृत्वा सर्वे भुञ्जीरन् । पश्चात्कर्ता ब्राह्मणानाहूय प्राणानायम्य, प्राचीनावीती पितुः गोत्रस्य शर्मणः प्रेतस्य मरणादिनादारभ्य एकादशेहनि पितुः गोत्रस्य शर्मणः प्रेतस्य तत्पितृ-पितामहप्रपितामहैः गोत्रैः शर्मभिः वसुरुद्रादित्यरूपैस्सह समानोदक सापिण्ड्यसिद्धिद्वारा

என்று பிரபுலிங்கலீலை (மாயையின் உற்பத்தி கதி 14.)யில் கூறப்பட்ட படி ஆழ்ந்த அகழியும், உயர்ந்த மதிலும் ஒரு நகருக்கு அரணாகும். அவ்வாறு ரகுநாத நாயக்க மன்னர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் தஞ்சாவூர் கோட்டையும், அகழியும் இன்றும் தத்தம் பழம்பெரும் பண்பினைக் காட்டா நிற்கின்றன. இவ்வியல்பினைக் கொண்ட தஞ்சாவூருக்கு மூலவாயில் (Main gate) கிழக்கே இருக்கின்றது. பிற்காலத்தே தான், வடக்கு வாயிலும், பிறவாயில்களும் அமைக்கப்பட்டனவாம். கிழக்கு நோக்கி வாயிலமைத்துக் கோட்டை கட்டப் புகுந்த கொற்றனார், முதன் முதலில் (எக்காரியத்தையும் தொடங்கு முன்) இறைவணக்கம் (பிள்ளையார் வணக்கம்) செய்யப் புகுவான் வேண்டி அரசன் வைணவனான காரணத்தால் சைவ உருவாகிய பிள்ளையார் வழி பாட்டுக்குத் தடைவரும் எனக்கருதி, அதற்குப் பதிலாக, ஒரு வெல்ல அச்சினை வைத்து வணங்கித் தன் பணியினை மேற் கொண்டாராம். இதனையுணர்ந்த அரசன் அதனை அகற்ற முயன்றபோது, அவ்வுரு, இப்போது இருக்கும் உருவாக மாறிய தாகவும், அதனால் அதற்கு "வெல்லப் பிள்ளையார்" என்று பெயரிட்டதாகவும், அது "வெள்ளைப் பிள்ளையார்" என்று ஆனது, என ஒரு கர்ண பரம்பரைச் செய்தி இருக்கிறது.

இந்நகரின் எல்லையில் அமைக்கப்பட்டதால், இதற்கு "எல்லைப் பிள்ளையார்" என்று பெயரிட்டு, அது கால வழக்கில் வெள்ளைப் பிள்ளையாராக மாறியதாகவும் கூறுவர்.

'வல்லபை' என்ற அம்பிகையோடு காட்சியளிப்பதால் இவருக்கு "வல்லபைப் பிள்ளையார்" என்ற பெயருண்டாயிற்று. அது கால வழக்கில் 'வெள்ளைப் பிள்ளையார்' என்றாயிற்று, என்பாருமுளர். பிள்ளையார் மட்டும் கருவறைக் கடவுளாகக் காட்சியளிக்கிறார். வல்லபைக்குக் கருவறை உருவம் இல்லை. எழுந்தருளுரு மட்டுமுளது. ஆயினும் இந்நூலாசிரியர் 17-ம் பாட்டில்

"வனக்கிளியே தஞ்சைவெள்ளை வாரணத்தார் நாளை
வலிமையிலே அசுரர்பெண்ணை மணம்புணர்வா ரம்மே"

என்று கூறியிருப்பதால் வெள்ளைப் பிள்ளையாரை, 'வல்லபைப் பிள்ளையார்' என்று கருதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

"வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்"; "வெண்மதி சூடி"; "வெண்ணீராடி" என்றெல்லாம் தெய்வங்கட்குப் பெயர் இருப்பதுபோல பிள்ளையார்களில், இவர் வெள்ளைப் பிள்ளையாராக இருக்கிறார் போலும்.

'குறவஞ்சி' என்பது ஒரு சிற்றிலக்கியம். இதனைக் 'குறத்திப்பாட்டு', 'குறம்' என்று கூறுவர். 'குளுவ நாடகம்' என்பதும் இவ் வகையைச் சேர்ந்ததே.

பெரும்பாலும் நாடகவடிவில் அமைக்கப்படும் இந்நூல், 96 வகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்ருகும். இது, கடவுளரையோ, அரசர்களையோ, வள்ளல்களையோ, செல்வர்களையோ பாட்டுடைத் தலைவனுகக் கொண்டு பாடப் படுவதாகும். தலைவன் உலா வருங்கால், அவனைக் கண்டு காமுற்ற தலைவி, காமநோயால் வாடுகிருள். அதுபோது குறத்தி வந்து கட்டுப்பார்த்து, "நீ விரும்பிய கணவனை அடைவாய்". என்று கூறுகிருள். பின்னர் குளுவன் வந்து குறத்தியை அழைத்துச் செல்கிருன். இவைகளே சற்று விரிவாகவும், சுருக்கமாகவும், இதில் பாடப் பெறும்.

'குறவஞ்சி' என்பதற்கு நேர்ப்பொருள் குறப்பெண் என்பதாகும். பாட்டுடைத் தலைவனும் தலைவியும் யாராக விருந்தபோதிலும் குறத்தியின் செயலும், குறிவகையுமே இன்றியமையாவிடம் பெறுவதால் இதற்குக் 'குறவஞ்சி' எனப் பெயராயிற்று போலும்.

குறவஞ்சி, நாடகவகையைச் சேர்ந்ததாகும். இதனைப் "பலவளஞ்சேர் குறவஞ்சி நாடகத்தை" என்று "குற்ருலக் குறவஞ்சியும்", "பொருட் குறவஞ்சி நாட்யம் புகன்றிட" என்று "அர்த்தநாரீசர் குறவஞ்சியும்" கூறுவதால் அறியலாம். மேலும் காலஞ்சென்ற தெலுங்குப்புலவராகிய வேடூரி பிரபாகர சாஸ்திரி அவர்கள், தாமியற்றிய 'சுக்ரீவ விஜயம்' என்ற தெலுங்கு நூலின் முன்னுரையில் யக்ஷகானப்பிரிவின் பிறப்பு முதலியவைகளைக் குறிப்பிடுகையில் "குறவஞ்சே" என்று குறிப்பிட்டு; அதற்கு விளக்கங் கூறுகையில் "குறவஜாதி வாரி அஞ்சே (அஞ்சே—அடுகு—அடி) (நிருத்திய விசேஷமு—குறவஞ்சி) குறவர் இனத்தவரின் அடி; அதாவது நிருத்தியவகை, குறவஞ்சியாகும்" என்று கூறுகிருர். (நிருத்தியம்—நடனம்)

குறவஞ்சி வரிசையில் பல குறவஞ்சிகள் உள்ளன.

எண்.	குறவஞ்சியின் பெயர்.	ஆசிரியர் பெயர்.
1.	திருக்குற்ருலக் குறவஞ்சி	திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்
2.	கும்பேசர் குறவஞ்சி	பாவநாச முதலியார்
3.	சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம்	கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்
4.	பிரகதீசுவரர் குறவஞ்சி	,,
5.	திருவாரூர் தியாகராசக் குறவஞ்சி	?
6.	தஞ்சை வெள்ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சி	?
7.	அழகர் குறவஞ்சி	?
8.	ஞானக் குறவஞ்சி	குமரகுருபர தேசிகர்

பாத ரோக நிதானம்

உள்ளடியி லேதானு முதித்திடும் நோ
யொருபதின்பே ருரைத்திடுவ னுலகு தன்னிற்
கள்ளமில்லா வுள்ளடியில் வாதம் பாதச்
சக்கரம் காற்காந்தல் கரி வாத குட்டம்
வள்ளலே கரும்புற்றுத் தசைப் புற்றென்ன
மருவிய செங்குரு வாதச் சூலே பாதெரிப்பு
மெள்ளவே யிவ்வகையாம் நோயின் பேர் தன்னை
விரித்து மிக மருத்து முனி விளம்புங் காணே ! (1)

(இ-ள்) வாத பாதச் சக்கரம். கரிவா குட்டம்.
காற் காந்தல். கரும் புற்று.
தசைப் புற்று. செங் குரு.
பாத சூலே. பாதெரிப்பு.
பத கரி.

பாதச் சக்கரத்தின் குறிகள்

காணுதற்குமரிய திமி ரெரிப்பு முண்டாய்க்
கனத்து வலித் திடுகிலிவையுள் ளடிவாதந் தான்
சேணெரியு மக்கி விதர் போலத் தோன்றித்
தினவாகி நீர் பாய்ந்து செம்புண்ணாகித்
தோணு மெனி லிவை பாதச் சக்கரத்தின்
றெருகுறி யெனவே முனிவன் சொன்னவாறே ! (2)

(இ-ள்) பாதங்களில் மதமதப்பு உண்டாகி எரிச்சலெடுக்கும். கனத்து வலி மிகும். சில சமயங்களில் புண்கள் ஏற்படும். அரிப்பெடுக்கும். அதிலிருந்து நீர் கசியும். செம் புண்ணாகும். இவை பாதச் சக்கரக் குறிகளாகும்.

குறிப்பு :- செய்யுளில் ஒரு அடி குறைவாயுள்ளது.

காற் காந்தல், பதகரி, வாத குட்ட நோய் முதலான வகைகள் லக்ஷணம்.

உண்மையன லதனில் மிதித்த தெனவே காந்தியுறச்
சுள்ளுச் சுள்ளெனவே வலிக்குமாகிற்
றிண்ணமுறுகாற் காந்தலாகும் பின்னைச்
செப்புகவுள்ளடி சொரிந்து கீற்று கீற்றாய்